

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

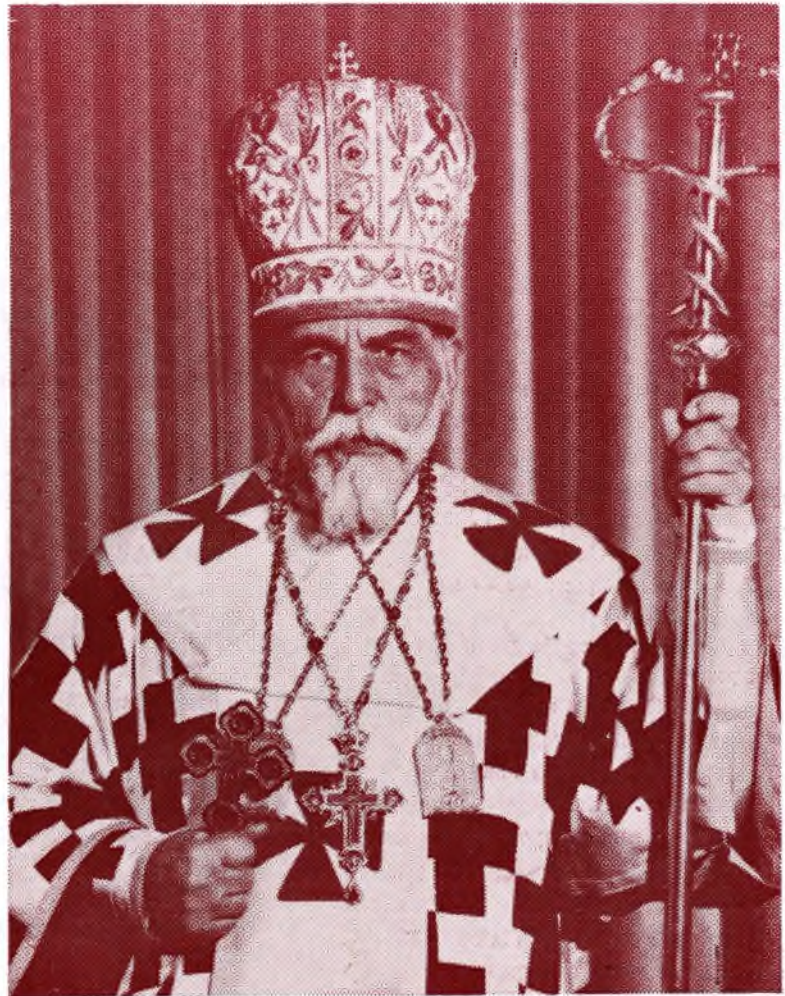
Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Липень

7

July

1968

ЇХ Блаженство Верховний Архиепископ
Кардинал Йосиф Сліпий

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXV. ЛИПЕНЬ Ч. 7

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді від січня 1963 \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

Л. Мурович: Пісня пшеничних колосків
Два струмені — Програма XV. Конвенції
Л. Бурачинська: Одна з подвижниць
Є. Ярошинська: Липа на межі
Ю. К. Ілюк: Із спогадів про вчительку
І. Пеленська: Наше заключне слово
А. Богачевська: Ніч під Івана Купала
Л. Буря: У Міжнар. Році Прав Людини
Д. Бойчук: Софія Олесницька
Р. Турянська: М. Яримович — на вічну пам'ять
Д-р О. Берест: Що треба знати про наркозу
І. Левицька: Страви з мозку
П. Чижик: Соняшне опалювання
А. Байрак: Оля і русалка Рая
Л. Гадай: Ми б хотіли
Ю. Мельник: Тимш-огородник
I. Franko: The Cranberry
77th GFWC Convention
M. Slaby: Report of UNWLA Br. 37
M. D.: Human Rights Group

На обгортці:

Його Блаженство Верховний Архієпископ Кардинал Йосиф Сліпий

OUR LIFE

VOL. XXV JULY No. 7

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$5.00 per year, half year \$2.50. Subscription in Canada \$5.00 per year, half year \$2.75. Subscription in England 1½ pound sterling, per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna., under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Billborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
c/c No. 7 887 93 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:

His Eminence Joseph Cardinal Slipuj
Archbishop-Major

На терені США

5.—7. липня — XV. Конвенція США в Шикаго
22. вересня — Виховний Семінар — Окр. Рада США у Філядельфії
6. жовтня — Народа Культ.-Освітньої Комісії США у Філядельфії
20. жовтня — Маніфестація Округи в Честері — Окр. Рада США у Філядельфії

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1068 — 900 літ тому старша дочка князя Всеволода Ярославича Анна постриглася в черниці. Це сталося в Андріївському монастирі в Києві, що його збудував її батько. Вона була однією з найбільш освічених жінок того часу і вже незабаром заснувала у своєму монастирі першу дівочу школу. Пізніше їздила до Греції, щоб заізнатись із системою навчання жіночих шкіл. Померла у 1113 р. і в тому ж монастирі похована.

1868 — 100 літ тому народилась у сім'ї Старицьких дочка Людмила. Виростала разом із сестрою Марією, замолоду приятельювала з Лесею Українкою. Допомогала батькові Михайлові Старицькому в його літературній і театральній праці. Одружилась із лікарем О. Черняхівським і стала працювати громадськи: у 1916 р. об'їхала Сибір, щоб облегшити долю галицьких закладників. Була арештована й засуджена в процесі Спілки Визволення України. Проявила себе в драматургії, даючи українському театрові кілька історичних творів. Згинула в 1941 р. разом із сестрою Оксаною під час евакуації Києва від рук НКВД.

ФУНДАЦІЯ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА
КОВАЛЕВИХ

У 1967 р. п-во Леся і Петро Ковалеви з Швейцарії створили Науково-Літературну Фундацію і доручили Союзіві Українок Америки опіку над нею. З рамени Фундації проголошено Конкурс на історичну працю. До проведення Конкурсу покликано Жюрі під проводом проф. Олександра Оглоблина. Жюрі звернулось через пресу до наших істориків та всіх, що займаються історичною працею, взяти участь у Конкурсі, якого реченець закінчується 31. грудня 1968 р.

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу США! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуєте теплу, товариську атмосферу.

Ляриса Мурович

Пісня пшеничних колосків

Ці золоті пшеничні колоски —
З ланів безмежних Рідної Країни,
І в п'ятому наших днів дзвенять дзвінки
Тут кожної ядерної зернини.

Про що ж співає хор цих голосів?
Відчуймо їх мелодію обнови,
Нехай же колосків зазівний спів
Проймає нас до кости й серця крові:

— Нас Леся словом сіяла в землі,
В душі народу засівала зерном,
І зерно кільчилося в одній ріллі,
На камінь в іншій падало химерно.

Та, як упало до врожайних скиб,
Ім запліднило дух її душею,
І запалав любов'ю надер глиб,
Що й камінь мусів перейнятись нею.

Вогнем любови з іскор їх предтеч
Відроджують поети дух народу,
Але зриває гніву слово-меч
На бій з тираном — за святу свободу!

Два струмені

П'ятнадцята Конвенція СУА розпочалась на тлі великої події. Через нашу країну пройшла хвиля великого захоплення — на американський континент завітав Верховний Архієпископ Кардинал Йосиф Сліпий. Його приїзд розворушив багаті й глибокі почування у людських душах. Українська спільнота цього континенту привітала в ньому не тільки свого Верховного Пастиря, не тільки мученика за українську Церкву. Всі ми відчули в ньому висланника нашої замученої Батьківщини, що не покинув її „во врем'я люте“. І з нею пережив і перетерпів той найгірший час.

Цей приїзд Блаженнішого став і для нас, Союзянок, джерелом обнови. Загальна радість промінювала з усіх облич на згадку про нього. Така в нас велика потреба авторитету і таке велике змагання до ідеалу. Можливо не всіх воно охопило — маю на думці посестер іншого віровизнання — та всіх воно зворушило, як подія великого значення.

Другим великим духовим струменем, що пронизував нашу Конвенцію було — гасло оборони прав людини. Воно промінювало з головних доповідей, з панелів і резолюцій. Двадцять літ існування Хартії Прав Людини проминуло для України безслідно, бо ці права постійно там порушували. Та все ж таки „гострозоре, мужнє покоління“, що за словами поета виросло на рідній землі, опирається на тій Хартії у своїх заходах. Це є дороговказ! Дарма, що в Міжнародньому Році Прав Людини, на Конференції у Тегерані, відмовили нам права голосу. Але всюди, де це є можливе, отже й на XV. Конвенції СУА, піднесли ми свій голос в обороні української людини й українського народу.

Це гасло буде нам просвічувати в дальшій праці. Окрилені переживанням, що нам дала XV. Конвенція СУА, скріплені проявами єдності українського народу, задивлені в прояви живого спротиву на рідній землі — ми вестимемо боротьбу за права Людини і Народу, вкладаючи в неї всі сили свого серця й розуму.

ПРОГРАМА XV. КОНВЕНЦІЇ СУА

У ДНЯХ 5.—7. ЛИПНЯ 1968 Р.

У Ш И К А Г О

П'ЯТНИЦЯ, 5. ЛИПНЯ:

- Год. 8—10 рано: Реєстрація делегаток
Год. 10 рано: Відкриття Конвенції
Привіт — О. Лотоцька, почесна голова СУА
Вибір Конвенційної Президії
Представлення делегаток — С. Пушкар, голова СУА
Вибір Комісій: Мандатної і Резолюційної (конвенційних) та
Статутової, Організаційної, Культ.-Освітньої, Нар. Ми-
стецтва, Виховної, Зв'язків, Суспільної Опіки, Пресової,
Фінансової (ділових)
Год. 12 впол.: Доповідь: „Наша постава до подій в Україні“ — мгр. Ірина
Пеленська, пресова референтка Гол. Управи
Год. 1—2 по пол.: Спільний обід
Год. 2—5 по пол.: Звіт голови Централі
Звіт Фінансовий
Звіт Контрольної Комісії
Дискусія над звітами
Год. 5—6 по пол.: Вечеря
Год. 6—8 веч.: Англomовний панель на тему: „Борімося за права людини“
Модератор: Анастасія Вокер, містоголова СУА
Год. 8 веч.: Відкриття Виставки Жіночої Творчості та мистців Мошин-
ських — Рома Турянська

СУБОТА, 6. ЛИПНЯ:

- Год. 8—11 рано: Засідання Комісій
Год. 11—1 по пол.: Сесія Молодечих Відділів — Ведуча: Марія Наваринська,
орг. референтка Окр. Ради СУА
Год. 1—2 по пол.: Обідова пора
Год. 2—4. по пол.: Звідолення Комісій і прийняття ухвал
Год. 4—6 веч.: Панель на орг. теми: „Напрявні розвитку нашої організації“
Модератор: Мгр. Дора Рак
Год. 7:30 веч.: Б е н к е т

НЕДІЛЯ, 7. ЛИПНЯ:

- Год. 8 рано: Служба Божа
Год. 10 рано: Вибір Головної Управи
Год. 1—2 по пол.: Обідова пора
Год. 2 по пол.: Звіт Резолюційної Комісії
Ухвалення резолюцій
Год. 5 по пол.: Закриття Конвенції

КАТАЛОГ ВИСТАВКИ

П'ята Виставка Жіночої Творчості, влаштована з нагоди XV. Конвенції чого пера та вироби народніх мист-
СУА в Шикаго, показала твори жіно-
кинй у ділянці вишивки, писанок, ке-
раміки і ляльок. З нагоди Виставки
Конвенційний Комітет видав каталог
із списком виставлених творів.

МУЗЕЙНИЙ ФОНД СУА

Музей Нар. Творчості СУА відкри-
то в квітні 1967 р. Вже проминуло
більш, як рік його діяння. Про діяль-
ність Музею та його значення зложи-
ла на нашій Конвенції звіт референт-
ка нар. мистецтва п-ні Марія Рже-
пецька. Про фінансову підтримку, що
її дали наші Відділи впродовж того
року, свідчить як слідує:

59 Відділ СУА у Балтиморі зложив

ВІТАЄМО ЙОГО БЛАЖЕНСТВО

З нагоди приїзду Його Блажен-
ства Верховного Архієпископа
Йосифа Сліпого на американський
континент складаємо Йому щиро-
відданий поклін і молимо Всевиш-
нього за уділення Йому всіх ласк,
потрібних для Його трудних і від-
повідальних завдань для нашої
Церкви і Народу.

ГОЛ. УПРАВА СУА

у квітні 1967 р. 100 дол.; по 50 дол.
зложили Окружні Ради в Ньюарку й
Філадельфії; по 35 дол. Відділи 11
і 28; по 25 дол. Окр. Рада в Нью Йор-
ку і Відділи 22, 24, 34, 62, 73 і 82; по
20 дол. Відділи 7, 19, 43 і 61; по 15 дол.
49 Відділ; по 10 дол. Відділи 1, 3, 4,
5, 8, 10, 16, 20, 29, 31, 42, 48, 54, 64,
66, 71, 72, 83, 84, 87, 89, 90 і 93.

Ці пожертви дали змогу пригото-
вати відкриття Музею та полагодити
найконечніші його потреби. Для даль-
шого ведення Музею покликано До-
бродів і Опікунів. Зголосились 1 і 83
Відділ у Нью Йорку, 59 Відділ у Бал-
тиморі (100 дол. річної вкладки), а 28
Відділ у Ньюарку і 82 Відділ у Бронксі
(50 дол. річної вкладки).

Окрім цих пожертв наших Окр. Рад
і Відділів СУА слід відзначити й інші
акції. Окружна Рада СУА в Нью Йор-
ку за почином голови п-ні Оксани Рак
улаштувала льотерію картин наших
мистців і внесла до Музейного Фонду
758.14 дол. П-ні Христина Воевідка не
прийняла звороту належності 200 до-
лярів від 64 Відділу СУА і зложила
цю суму на Музей.

Ми щиро вдячні всім жертводавцям
за увагу й жертвенність. Прохаємо їх

Одна з подвижниць

У гурті жінок, що в заранні нашого відродженого громадського життя просвічували шлях для жінки, виринає ще одна постать. Цього року проминає сто літ від народження Євгенії Ярошинської, першої української письменниці на Буковині. З великої плеяди передових жінок того часу вона найменш відома. Та неменш поважний був вклад її працюючого, хоч короткого життя, у нашу справу.

Євгенія Ярошинська народилась 18. жовтня 1968 р. у с. Чункові Кіцманецького повіту на Буковині. Батько її був народним учителем і вже в 1874 р. сім'я перенеслася до Брідка над Дністром. Тут проминуло її дитинство і юність за винятком кількох років, коли ходила до віділової школи у Чернівцях. Євгенія вчилася відмінно, але згідно зі звичаєм того часу, продовжувати освіти не могла. Повернувшись на село, вона допомагала батькові, навчаючи шкільних дівчаток ручних робіт. У 1892 р. стала молодшою вчителькою, а в 1896 р. здала кваліфікаційний іспит і дістала вчительську посаду в с. Раранче, тепер Радківці біля Новоселиці. У липні 1904 р. захворіла, піддалася операції і незабаром померла у віці 36 літ. Її поховано при великому здвизі громадянства на цвинтарі в Чернівцях.

Оце короткий життєпис жінки, що належала до піонерок жіночого руху. В ньому здавалось би мало подій і ситуацій. Та її недовге життя наповнене кипучою діяльністю, що лишила чималий слід у різних ділянках нашого життя.

У ранньому розвитку Ярошинської перехрещуються впливи австрійської німеччини і українства русофільського напрямку. Це й стало причиною, що її перші оповідання були — як і в О. Кобилянської — написані німецькою мовою та друкувались у віденських часописах. Під впливом народницьких течій вона стала списувати народні пісні. Коли зібрала їх 450, то вислала це до етногра-

фічного відділу Російського Географічного Товариства, де її нагороджено срібною медаллю й премією в 500 карбованців.

Та ці вдалі початки не спрямували її в один чи другий бік. Коли в 1885 р. став виходити часопис „Буковина“ — Євгенія Ярошинська зрозуміла, де її міс-

Євгенія Ярошинська
Ukrainian writer Eugenie
Yaroshynska

це. Вона стала писати українською мовою і перейнялась боротьбою українського народу за своє власне життя. Її першим літературним опікуном був Осип Юрій Федькович, тодішній редактор „Буковини“. За його порадою вона стала вивчати народню мову і побут. Тому й більшість її оповідань, що друкувались у тому часописі та в календарях — це були події й переживання буковинського села. Незабаром вона скотактувалася із Михайлом Павликом, тодішнім редактором „Батьківщини“. Він звернув її увагу на трудне положення сільської жінки і вона дала ряд силуеток сільських жінок до того часопису. Завершила їх її стаття „Як ведеться нашим селянкам на Буковині коло Вікна“, уміщена в „Народі“ в 1890 р. Співпраця з „Батьківщиною“ і „Народом“ поширила її обрій і в

1890 р. бачимо там її міркування на тему „Дещо про буковинсько-руську інтелігенцію“. Ярошинська гостро критикувала безплідні суперечки між русофілами і народовцями, що відвертали увагу від справжнього поступу.

Знайомство з Наталією Кобринською і участь Ярошинської в подорожі „Бояна“ до Праги спрямували її увагу в бік жіночого руху. Разом із Н. Кобринською вона бере участь в організуванні жіночого віча у Стрию в 1891 р. та підписує звернення до міністерства освіти у справі допущення жінок до вищої освіти. В альманаху „Наша доля“ появляється її стаття п. н. „Чого нам боятись?“, де вона обґрунтовує погляд на право жінки до освіти та заробітної праці. Своім пером вона служила також вчительській справі, дописуючи до педагогічного журналу „Промінь“.

Найбільш замінним літературним твором Ярошинської — це повість „Перекиньчики“, що вийшла у 1903 р. Вона змальовує тут життя буковинського духовенства, що ради почестей і наживи цуралось рідної мови. Ця картина морального й національного занепаду принесла їй коли не переслідування, то багато труднощів. Але це її не знеохотило. В осуді відступників вона була безпошадна.

Не можна поминути етнографічних праць письменниці. Згадана збірка народніх пісень та її інші рукописні матеріали лягли в основу праці О. Манастирського про Буковину, що появилася у великому ілюстрованому виданні „Oesterreich in Wort und Bild“. Окрім того описала вона Великодні звичаї в с. Брідку та зладила нарис про весілля в надністрянських околицях.

Євгенія Ярошинська пробувала також писати для дітей. Вже в 1886 р. появилось перше її оповідання „Милосердний пес“ у Бібліотеці для молодіжи, а згодом вийшли окремо книжкою її дитячі оповідання. Була також співробітницею дитячого журналу

На актуальні теми

Засадничі думки

Дорога Пані Наталко!*)

У своєму листі до Вас, я хочу передусім подякувати Вам за це, що приїхали відвідати мій Відділ та в цій справді щирій і дружній атмосфері, котру зуміли Ви так легко витворити відразу після кількох хвилин, поговорити — та розійтись із почуванням одності думок та стремлень. Мабуть, замало було нам цих майже 4-ох годин часу — Ваш поїзд „втікав“!

А тепер я відчула потребу написати до Вас цього листа, хоч із принципу — я дуже тяжка до переписки. Правда, я свідома, що в одному дописі

*) Гл. статтю Наталії Даниленко „Добрий фундамент“ у ч. 5, 1968.

„Дзвінок“ і в рр. 1901—1904 появилось там около 40 її оповідань.

Та найбільш цікава діяльність Є. Ярошинської у ділянці нар. мистецтва. Одна з перших вона звернула увагу на це наше виняткове багатство. Вона пильно відрисовувала взори з жіночих сорочок і з її збірок користали віденські жіночі журнали, та велике видання буковинських взорів Е. Кольбенгаера. Завдяки цій умілості в 1899 р. крайовий фонд вислав її до ткацької школи у Фройденталі на Шлеську. Там вона пізнала новітню техніку ткання, щоб її вчити в буковинських школах. Завдяки своїм зв'язкам із чеськими культурними діячами багато буковинських узорів і писанок знайшлося в чеських музеях.

Такою була ця многогранна жіноча постать нашого Відродження. Вона внесла здібності свого ума й серця в цей похід та в багатьох напрямках скріпила його. Серед подвижниць жіночого руху вона відзначалась громадськими прикметами відваги і невстрашності і з усіх найкраще розуміла сільське жіноцтво. Прожила бо ціле своє життя в українському селі і йому віддала велику частину своїх сил.

всього не вичерпаю. Але дозвольте, що подам тут кілька засадничих думок.

Нашу гутірку розпічну від слів Вашого допису „Добрий фундамент“, що появилсь у „Н. Ж.“ в травні ц. р., а саме:

„Сьогоднішнє молоде жіноцтво хоче органічно належати до українства, хоче навчити своїх дітей української мови і передати їм культурну спадщину, але йому тяжко увійти в протоптаній і всяний парадоксами шлях своїх батьків. Бо ті, що пишуться своїм ідеалізмом — часто не виконують того, що проповідують...“ А далше — немов відгомін на ці Ваші думки, — пригадався мені один спонтанний виклик на Ширших Сходинах мого т. зв. Молодечого Відділу, при обговоренні статті п-ні Марії Одежинської п. з. „Життя вимагає змін“ (Н. Ж., лютий 1968), коли на її твердження: „Молодь із природи речі наділена буйним ентузіазмом...“ — немов у відповідь на це, понеслось із кутка залі: „...і треба її масово втягати до праці в США, щоб цей ентузіазм погасити...!“

Прикре воно — але таке правдиве!

За десятки літ свого існування США, хоч вкладав безцінну працю у різні ділянки громадського життя, розпрошувався на влаштуванні безлічі імпрез, творенні різнородних референтур, комісій, комітетів і т. п., а при тім усім забув зосередитись на одному найважливішому ділі: на вихованні свідомої жінки і мами — українки.

Ми можемо собі сказати зовсім щиро, пані Наталко, що на терені ЗДА нам пропало одне, а може й два українські покоління. Покоління, котрих українство базувалося б не тільки на емоційності та гарних дописах із знімками в нашій пресі з тих чи інших т. зв. „досягнень“, але на свідомій ідентичності та беззастережному почутті приналежності до української нації.

Шістдесяті роки в ЗДА привели до нашої організації нове жіноцтво. Жіноцтво, виховане поза межами України — але жіноцтво, що, як кажете самі, пані Наталко, „хоче органічно

належати до українства — навчити дітей української мови — передати культурну спадщину...“ і саме нашим і нашої організації святим обов'язком під сучасну пору є в першу чергу зосередити нашу найбільшу увагу на цьому жіноцтві — йому помагати, піддержати, дбати про його розвиток та ним дорожити.

Це молоде жіноцтво мусить бути вдержане у повній свідомості національної культури, котрої найважливішим явищем є мова. Знання мови є необхідне для збереження асиміляції, що є чисто суб'єктивним бажанням і зроджується в першій мірі з недостатнього знання власної культури, вигоди, чи врешті опортунізму. Виховно-освітня сесія СКВУ, що вивнесла в цьому напрямі такі далекоїдучі висновки, не мала відповідної підтримки зі сторони США і представниці його держались, можна б сказати, здалека — немов би справи виховання жінки та матері були для них неважні. А саме там стверджено одностійно, що українська мова є найважливішим аспектом, від якого починається і кінчається праця для вдержання ідентичності. Знання мови є одиноким ключем для пізнання культурних вартостей і на компроміс іти не можна! А хто ж, як не мама має дитину навчити та закріпити знання української мови?!

Молода членка США повинна заштити своїй дитині всі найбільш шляхетні вартості людства, але в першу чергу свідоме українство. Їй треба доручити та помогти запізнатися з найновішими досягненнями психології, щоб ними могла користуватись у вихованні своїх дітей, щоб не пріспорити їм прерізних комплексів, із котрими часто-густо залишила її сама, її власна — переважно ідеальна мама!

Такі засадничі думки виринули в мене після нашої зустрічі. Я буду рада, коли їх прочитає наше молоде і старше членство. Але є в мене багато більше думок і сумнівів. Дозвольте продовжувати цю гутірку в черговому числі!

Марта Ярош
голова 83 Відділу США
в Нью Йорку

При зміні адреси не забудьте подати коду Вашої околиці (zip-код). Це конечно для висилки журналу.

Липа на межі

Нарис

Завтра мала я покинути мої рідні сторони. Цілий день зійшов мені гей у тьмі; надвечер пустилася я на свій звичайний прохід, щоб ще раз подивитися на ті місця, де проводила веселі, щасливі хвилини, де марила, фантазувала про якість ідеальне надземське буття.

Щось важкого залягло на сю думку мою душу, щось здавило мене в грудях, підступило до горла і витиснуло гарячі сльози. Я пішла далі, ще далі, щоб попрощатися востаннє з всіма любимими місцями. В думках не зважала я на надходячий сумерк і на чорні, грізні хмари, які надходили із сходу. Аж відгомон далекого грому збудив мене до теперішності.

Треба вертатися додому, ще мене дощ змочить, та всі моєю романтичну прогультку висміють.

Я хотіла сей похвальний намір зараз сповнити, але зайшла в тім перешкода. Була я саме на готарі поля, котрого назначили великим, тесаним каменем; зараз коло того каменя стояв високий хрест, а під хрестом побачила я сільську дівчину навколішках. Се мене заінтересувало, бо що ж вона тут, далеко від села, мала робити? Я пристанула і чекала, доки вона не скінчить молитися. За кілька хвилин дівчина ударила кілька поклонів і встала, а побачивши мене, почервоніла вся і поздоровила тихо:

— Добрий вечір.

Се не була дівчина з нашого села, мусила, отже, бути з поблизького, до котрого тепер мені ближче було, як до свого.

— Ах, як добре, що ви сюди прийшли, — почала вона знов, загикуючись при тім, — ви нас порадите, скажете, що робити?

Я здивувалася.

— Що я тобі можу порадити? — питаюся і дивлюся в її гарне, рум'яне лице.

— Все, все; вона казала, що той, хто саме в захід сонця переходитиме попри готар, порадить нам.

— Хто казав?

— Таже вона, ворожка, — і засоромившись, спустила очі вдолину.

Я усміхнулася.

— Отже, ти вдавалася в ворожки, чи ти не знаєш, що се гріх та що вони тільки людей туманять, бо самі нічого не знають?

— Я знаю, що се гріх, та бо як на чоловіка біда прийде, то він Бог знає куди вдав би ся, аби тільки лиха скараскатися.

— Яке ж лихо тебе напало? Розкажи мені. — Голосний грім завтоврував моїм словам.

Дівчина видивилася на мене благаючи.

— Ходіть до нас, пані, ми сидимо зараз скраю, то не дуже далеко, от буде дощ та змочитеся.

— А як я потім назад вернуся?

— В нас є коні, то повеземо вас.

— Ну, добре, я піду з тобою, але вповідай мені, якої тобі ради треба?

По дорозі довідалася я від Василки (так звалася моя провідниця), що єї батько, Митро Загірний, був великим багатцем і мешкав в сусідстві з другим таким дикою, Николаєм Финюком. В Николая був син Онуфрій, отже родичі врадили, що дуже добре було би збити оба ґрунти до купи, повинчати своїх дітей і лишити їм найбільше господарство в селі. Онуфрій і Василка, що вже давно щиро любилися, були не від того, весіле малося вже небавом відбути, як склалася така подія, що нарушила згоду межі сусідами і загрозила молодятам розлукою.

На межі, що ділила один ґрунт від другого, стояла широка, стара липа. Гарне дерево впало якось переїжджому майстрові в очі, ему треба було липового матеріалу, тож він спитав Загірного чи не продав би ему липу. Той спершу не хотів нічого чути про продаж, але як майстер подав ему такі гроші, про які ему й не снилося, дався намовити і добив торгу. На другий день привів майстер кількох людей, щоб помогли

Молодий і молода перед вінчанням у Брідку над Дністром

Young married couple in Bridok, Bukovina

ему звалити дерево. Коли вони забиралися обмотувати віти липи шнурами, надійшов Финюк. Ему було жаль дерева, з гнівом приступив ближче і заборонив дальшу роботу.

— Не гнівайтесь, свату, — почав Загірний влагоджувати, — я дістав добру заплату за дерево, а як ви маєте яке право до него, то ми не будемо сваритися, я дам вам вашу пайку.

Але роззлосений сусід крикнув:

— Я не потребую вашої пайки; я не дам се дерево зрубати, під котрим ще наші діди в холодку лежали.

Загірний почухався в потилицю.

— Ваша правда, свату, шкода дерева, а й я не дуже поохочував его продавати, але той, як вплескався, то годі було его збутися. Та коли-м вже гроші взяв, то не можу касувати свого слова.

— Ото мені продаж, — глумився Финюк, — ви можете собі з своїм добром робити, що хочете, але дерево належить так до

мене, як до вас, а я не дам з него й листочка зірвати, се моє послідне слово.

— Та то ще не знати, чи ви маєте яке право до дерева — сказав Загірний, вже злий. — Воно стоїть, правда, на спільній межі, але коріне розрослося все по моїм власнім ґрунті.

Сварка почалася межі сусідами надобре. Злі слова та прокльони почали літати від одної сторони до другої, було би прийшло до бійки, якби жінки та діти не були вмшалися межі роз'ячених газдів. Та на своє лихо вмшалися діти межі гнівних батьків, бо ті, аби собі ще гірше докорити накричали на них і заборонили їм з собою сходитися.

Постала страшна ненависть межі сусідами, один подав другого до суду, понаймали собі адвокатів та сипали грішми, щоб лиш один другому допік.. Онуфрій і Василка найбільше від того терпіли, бо батьки трималися гостро своєї заборони, ба почали навіть по селу розглядатися, чи би не найшли для своїх дітей відповідної пари.

— Так хочать мене з Онуфрієм розлучити, — кінчила Василка своє оповідання. — Куди ми з мамою вже не вдавалися, давали на Боже, ходили на відпуст до Сучави, до Далешеві, до Вовківців та нічого не помагає. Ще казали нам піти до тої ворожки. Вона казала, що то підсипано та так дуже, що вона не годна відробити, але казала мені йти щовечора на готар молитись, та хто там перший по заході сонця попри мене переходитиме, той порадить. Я ходжу вже через дві неділі, та ще ніхто не переходив, аж ви перші. Порадьте, будьте ласкаві, що нам робити?

Тут ми стали на єї подвір'ю, і сеся обставина виручила мене від відповіді, котра була справді трудна. Подвір'я було велике, ціле господарство заживне, а конець огорода величалася розкішна, крислата липа. Тим часом хмари надтягли вже близько й сипали блискавицею за блискавицею. Я була рада, що перебуду се представлене природи в сухім кутику, не серед поля.

З хати вийшла ще молода жінка і запросила мене ввійти; вона

думала, що я перед дощем скрилася на їх обійсте. Але, як Василька оповіла, що то я перша надійшла на готар по заході сонця, то вже не знала, де мене класти, як до мене говорити. Признаюся, що мені се не було дуже до нутру — бути якоюсь там післанницею, що має на добре нарадити. Я збиралася вже вивести жінок з блуду, сказати їм, що вони се зле роблять, віруючи в дурну бесіду ворожки, коли отворилися двері і ввійшов самий газда... Се був високий, гарний чоловік; по его лицю видко було, що він не так легко підчиняється волі других. Поздоровивши мене, сів на постелі, що стояла проти лави, де я межі жінками засіла.

— Дасть Бог дощик, коли лиш чистий, — сказав до мене, — бо сі блиски та гримоти не віщують щось доброго.

— Де тепер може добро бути, як люди такі недобрі, що один на другого повстає, все лиш ненависть, сварка, прокльони, — сказала его жінка сміло, мов би я додала їй відваги.

Він зморщив чоло.

— Ще й червака, як настолочиш, то вертється, а чоловік чому би не мав шукати права, коли другий по нім їхати хоче. То таке, пані, — сказав, звертаючись до мене, щоб мені ніби витолкувати свою бесіду з жінкою, — я правуюсь з сусідом, а моя жінка все мені тим очі вибиває.

— Та за що правуетесь? — запитала я, мов би не знаючи нічого.

Він оповів мені всі подробиці з липою.

— Процес тягнеться вже більш пів року, та мій одукат каже, що річ так стоїть, що я мушу виграти процес.

— Як то?

Се коротке питання збило его з пантелику.

— Що ж ви на се скажете, пані? Я виджу, що ви щось знаєте, а не хочете мені сказати.

— А скажу вам, що добре було би, якби ви з вашим сусідом помирилися, бо ви мусите право програти; кілько я розумію річ, то вона стоїть так, що ви не можете виграти процесу.

Мої слова прибили его, але не-

бавом збудилася в нім мужицька впертість і він сказав гей згорда:

— Ви кажете так, а суд може інакше сказати.

— Шкода вас, бадіко; суд не може інакше сказати, бо право каже, що не коріне, а пень назначає власність; коли ж пень на спільній межі кількох властителів стоїть, то дерево належить до них всіх. Я вам добре раджу! Ну, та й чи не жаль вам вашої дитини, що змарнує свій вік ні в честь, ні в славу?

На сі мої слова заголосили обі жінки, а сильний мужик гей зм'як.

— Та бо я божився на царство, що маю дерево звалити, я не можу ламати присяги й лишити его на місці.

Ясний блиск товаришив его словам; мені здавалося, що грім таки біля мене вдарив, бо в хаті стало ясно, як у днину, в воздуху рознісся страшний гук, а повітре переповнилося запахом сірки.

Ми всі вибігли надвір подивитися, відки походила та ясність, що по громі все ще тривала.

На дворі кричали люди, що грім вдарив у липу на межі, і вона стояла вся в поломіні.

Коло горючого дерева стояв уже старий Финюк з жінкою і сином; вони збиралися гасити вогонь. Сеся хвиля здавалася мені цілком догідною, щоб погодити обох сусідів, котрих уми були ще потрясені страшною подією.

— Лишіть, не гасіть, най згорить до кореня се дерево, що через нього повстала ненависть між вами. Се видко, Божа воля в сім ділі, бо Бог розв'язав вас сам від вашої присяги. Тут на сім місці перепросіть та справте якнайборше дітям весіле; добре, що небавом м'ясниці зачинаються.

Сусіди поглянули на себе. Їм, видко, давно вже хотілося згоди, бо живо приступили один до другого.

— Прощайте, свату, най вся ненависть згорить з тим деревом! сказав Финюк.

— Най вам Бог простить — що було, то ся минуло, дай Боже здоровле пані, що сказали добре слово в добрий час.

Жінки припали тим часом до мене.

— Бог післав вас, пані, Бог

Із спогадів про вчительку

Кілька учнів Євгенії Ярошинської проживає тепер у Канаді. Вони належать до піонерів, бо приїхали сюди на переломі минулого століття. Мені вдалось поговорити з подружжям Юрієм і Катериною Ілюк у Гардентоні, Манітоба, що походять із с. Брідок на Буковині. Від них записав я ці спогади. Марія Сандул, дочка Василя Загари, дала мені світлицю хати, в якій вчителювала Євгенія Ярошинська. В тій хаті ходила до школи і моя мати Ірина Загара. Василь Загара був першим буковинських іммігрантом, що прибув до Канади у 1896 р.

Іван Панчук, Бетл Крік

Я народився 1881 р. у селі Брідок на Буковині. До Канади приїхав у 1903 р. і поселився на фермі в околиці Гардентон, Ман.

Свою вчительку Євгенію Ярошинську добре пам'ятаю, хоч вона вчила мене тільки один рік. Вона була поважна, добре поводитися зі своїми учнями й ми її любили. Але я бачив її не тільки у школі. Вчителька часто відвідувала мою тітку вдову Гудимиху, яка любила співати. Ярошинська просила її співати та записувала багато пісень від неї. Також приходила до старшої Вакалючки і записувала казки, байки, співанки, оповідання, весільні і святочні обряди.

Більше пам'ятаю батька Ярошинської Івана. Він учив мене довший час і був дуже строгий.

святий; як ми вам зможем віддячитися за те, що ви скотили до нас зайти.

— Найліпше подякуєте мені тим, як не будете вірити в ворожки, та й другим людям се казатимете.

— Лишіться в нас, пані, — просили мене ще на відхіднім, — є багато людей, що потребують поради, а нема кому їх помилувати, вони не хотіли би задурно...

Годі було їм витолкувати, що я в ніч не причинилася до доброго розв'язання їх сварки, що то случай завів мене до них; вони вірили в моє післанництво і не давали собі того виговорити.

Часто частував хлопців буком за непослушність. Дуже добре вчив рахунків і їх я до тепер пам'ятаю. Також любив учити співу при супроводі скрипки і ці години діти любили.

Юрій Ілюк

Я народилася у с. Брідок у 1880 р., як дочка Якова Бзового. Школа приміщувалась у новій хаті Василя Загари і я там дві зими ходила. В моїй пам'яті Євгенія Ярошинська залишилась, як добра вчителька, серйозної вдачі. Була лагідна і зі зрозумінням ставилась до дітей.

Про її батька Івана Ярошинського не можу того сказати. Він був дуже зайнятий, бо окрім школи тримав також пошту в селі. У нього було багато учнів і він більшу увагу присвячував хлопцям, як дівчатам. Вчив читання, писання, рахунків, співу і молитви. І хоч я 6 років ходила там до школи, то в нього навчилася небагато. Дівчатка - учениці, включно з його власними двома доньками, використовували скільні години переважно на шиття й вишивання та занедбували інші предмети. Не знаю, чи так було по інших школах у тому часі. Але Іван Ярошинський видно думав,

що дівчаткам наука не така потрібна, як хлопцям.

Катерина Ілюк

Євгенія Ярошинська подає у своїй автобіографії, що в 1893 р. дістала посаду молодшої вчительки у Брідку. Але своє вчителювання мусіла скоріш почати, бо йнакше не могла б навчати вище згаданих. І справді — у листі до Михайла Павлика з грудня 1888 р. вона згадує, що вчить 80 шкільних дівчаток „всього, що їм до практичного життя потрібно. У мене не сміє ніхто дармувати. Вже 7-літні дівчатка вишивають прекрасні взори. Старші вчаться гачкувати й панчохи плести. Натурально знає кожна читати, писати і рахувати. Спочатку, як я зачала дівчат учити, поглядали їх матері дуже скося на мене, але як мої учениці поприносили свої перші роботи додому, то вже жінки приходили самі до мене і просили, щоби я їх дітей вчила“.

Ред.

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

Сільська хата в Брідку, в якій містилася якийсь час місцева школа, а в ній учила Євгенія Ярошинська

Farm house in Bukowina, Ukraine

На виховні теми

Наше заключне слово

Із закінченням 3-річної каденції Управи СУА, закінчується теж праця Редакційної Колегії виховної сторінки п. з. „На виховні теми“ започаткованої в нашому журналі після 14-ої Конвенції. Тому бажаємо зробити підсумки цієї виховної ділянки, при помочі якої ми намагалися знайти дорогу до сердець українських матерів, допомагати їм у їхній трудній виховній праці.

Ми шукали відповідної актуальної тематики для наших передових статей, брали до уваги проблематику, що хвилює сучасну матір, ту матір, яка стоїть на межі між двома силами — рідною, і новою, країни поселення. Знайти рівновагу між ними, виховати дитину в любові до свого народу і в пошані до другого, серед якого доля веліла жити — не легко і саме цій проблемі сторінка „На виховні теми“ присвячувала найбільше уваги.

Маючи до розпорядимости одну сторінку журналу, ми ділили її на три частини, подаючи у вступній статті ідейну тематику, у розділі „Розмова з мамою“ заторкували актуальні, злободенні питання дня, а в третьому подавали огляд української дитячої книжки, що її можна набути на сучасному книжковому ринку.

Наскільки успішно нам удалося сповнити намічені завдання, трудно сказати, бо відгук читачок був невеликий. Та не дивлячись на те, ми сумлінно вели нашу працю. Кажу „ми“, бо ця сторінка була вислідом праці Виховної Комісії СУА, в якій склад входили пп. Анна Богачевська, як голова, Осипа Грабовенська, Марія Одежинська, Ярка Теленко й Ірина Пеленська, як члени. На спільних засіданнях, у гостинному домі панства Теленких, у дружній атмосфері, обговорювали ми зміст чергової сторінки „На виховні теми“ і розподіляли тематику між поодиноких авторок.

Відповідальним редактором була підписана й на цьому місці почу-

ваюся до милого обов'язку зложити сердечну подяку Голові і членкам Виховної Комісії СУА за дружню співпрацю, п-і Руті Галібей за постійне рецензування дитячих творів, і редакторці „Нашого Життя“ п-ні Ліді Бурачинській за піддержку і зрозуміння для нашої праці.

І. Пеленська

НІЧ ПІД ІВАНА КУПАЛА

Свято Іванця або Івана Купала припадає на 23-24. червня і в цей вечір в Україні дівчата і хлопці виходять із села в ліс із радісними співами. У літній час, коли земля замаєна найкращими квітами — виростає та розквітає чудова квітка папороті та манить своєю красою. Люди вірять, що той, хто дістане ту чародійну квітку, буде мати щастя на ціле життя.

Уранці на Івана Купала дівчата завітчуються вінками і йдуть у ліс, рубають гілку клену і роблять ляльку з трави. Вбирають її в сорочку і прив'язують до гілки. Цю ляльку звуть Мареною. На майдані застромлюють Марену в землю і перед неї ставлять стіл. На ньому кладуть хліб і сіль, а хлопці й дівчата навколо Марени співають пісні. Потім Марену несуть вулицями до річки, кидають у воду, а хлопці й дівчата частуються солодощами.

Є ще звичай, що хлопці й дівчата збираються коло річки, розкладають вогонь, а парубки й дівчата парами перескакують через

вогонь. Коли пари при стрибку не розірвуться, то вони одружаться. Далше дівчата плетуть вінки, затикують у них свічки і пускають їх на воду (кожна дівчина по два вінки). Коли вінки зійдуться на воді, тоді дівчина зі своїм хлопцем одружиться.

На св. Івана також святять зілля, потім це зілля сушать і ховають. В день смерти когось із родини кладуть його під голову померлого.

Багато звичаїв і обрядів можна б навести. Однак найкращі це Купальські пісні, переважно при плетенні вінків та обряді Марени. Купальські пісні і звичаї пов'язані з коханням і одруженням. Це свідчить про те, що давній поганський обряд купальських ігрищ злився з християнською легендою про Івана Хрестителя. Подібні звичаї існують і в інших індоєвропейських народів.

А. Богачевська

НОВІ ВИДАННЯ

Леонід Лолтава: „МАЛИЙ ІНДІЯНИН“. Обкладинка та ілюстрації Якова Гніздовського. Накладом автора, Нью Йорк 1968.

Віршоване оповідання про хлопчика, що в гарячий день покинув Нью Йорк і в своїм індіанським сірою поїхав шукати пригод. І дійсно, відважний молодець „із племені Ата“ пережив різні цікаві пригоди, доки не відшукали його поліцейсти на одному острові.

Веселе оповідання (одночасно виховної вартости) принесе втіху дітям, передовсім хлопчикам, що не раз граються в індіан у великому місті. Надається для дітей від 4 до 8 років, хоч деяким тяжко самотійно читати зогляду на дещо незручні наголоси. Р. Г.

До виховних референток

Бакаційний час звільнює нас від біжучої роботи у Відділі. Та не перериває плянування. А виховних референток це спеціально торкається. Бо вже у вересні Відділ повинен розпочати свою виховну роботу — чи то дитячим пікніком у поблизькому парку, чи то дитячою повакаційною зустріччю. А найкраще було б, коли б можна урухомити восени Дитячу Світличку.

А такі заходи вимагають підготовної роботи. Вже тепер треба ладити списки дітей, розглянутись за приміщенням, шукати за фаховою вчителькою. Переговорювати з о. парохом і з батьками. Отже готуймо ґрунт для нашої виховної праці!

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА СУА

Наше інтерв'ю

У Міжнародному Році Прав Людини

По закінченні Міжнародної Конференції Прав Людини в Тегерані (22. квітня — 13. травня) весь український загальний був зацікавлений можливостями того терену. Це була перша нагода для українського провуду — виступати об'єднано на міжнародному ґрунті.

Учасники Конференції Прав Людини вже висловились у пресі. Їх враження однозгідні в тому, що українську справу промовчвано і помімо всіх зусиль вона не виринула на Конференції. Одначе підложжя й причини кожен інакше насвітлює. Тому й запросили ми найбільш авторитетну особу, о. д-ра Василя Кушніра, председника Світового Конґресу Вільних Українців, на XV. Конвенцію США з промовою про успіхи й труднощі української делегації. Рівночасно звернулись до нашого достойного гостя з кількома запитами, щоб і читачки Нашого Життя про те довідались.

О. Председник вишов із основного питання, а саме — промовчування України. — Конференція стояла в тіні двох великих потуг — ЗСА й СССР. Напружені взаємини між ними проявлялись атаками з привуду нехтування прав людини в Америці, на що Америка зовсім не реагувала. Виглядає, що Україна для американської політики не існує. Тому й пропала нагода висунути обвинувачення супроти Советського Союзу.

— Ми сподівались, що може вирине подібне обвинувачення Канади з привуду невдоволення французів. Тоді канадійська делегація мала доволі матеріялів, щоб висунути справу найновішого опору в Україні. Та французького опору не рухано. Спалахнув спір між жидами й арабами і між жидами й поляками. А це не давало підстави до вмішання й нашої справи.

На наше питання, в який спосіб діяла українська делегація та що могла досягнути, о. председник дав обширну картину заходів усіх семи її членів. Їх можна корот-

ко поділити на три категорії. Це є — заходи в офіційних делегаціях — висунути приклад України для нехтування прав людини і народу (як це було зроблено в канадійській делегації). Дальше — постачання матеріялу про найновіший опір в Україні усім делегаціям Конференції. Потім — інформування місцевої преси при помочі статей і інтерв'ю.

— Це є праця мозольна, розчислена на довшу мету. Але вона єдина лишається нам, коли на Конференції право виступу мали тільки офіційні делегації. І не можна сказати, щоб не мала виглядів і успіху. Найперше треба позискати розголос для нашої справи. Коли широкі круги знатимуть про опір в Україні — це є перший крок до того, щоб нами почали цікавитись. А рівночасно з тим треба шукати корисної нагоди, щоб про нас на якомусь форумі заговорили.

Пригадуємо о. председникові про те, що українське жіноцтво вже довгий час добивається виступу на міжнародних конґресах і зустрічає подібні труднощі. Однак не дає себе тим знеохотити.

— Ваша правда, що міжнародний ґрунт треба здобувати. Це ми започаткували на Конференції Прав Людини в Тегерані і будемо продовжувати. Поступати треба дуже вміло й послідовно. Оперувати треба правдою і фактами, бо це найкраща пропаганда. Держави виправляють на конференції людей розумних, тому треба з ними розумом, а не сентиментом говорити.

Питаємось про загальний вислід Конференції Прав Людини. Чи офіційні делегації були неюдоволені та до чого тепер будуть прямувати?

— На нарадах висунуено потребу встановлення Комісара Прав Людини, що діяв би постійно в ОН. До тепер Комісія Прав Людини в ОН працює над розробленням поодиноких ділянок та над поширенням Хартії в якнайбільшу кількість держав. Але значення її

о. д-р Василь Кушнір
Very Rev. Dr. Wasyl Kushnir, President of World Congress of Free Ukrainians

більш декларативне. А встановлення Комісара привело б до більш реального здійснення цієї справи.

Останнім нашим питанням було те, як Світовий Секретаріат думає продовжувати цей нав'язаний контакт.

— Ще перед від'їздом до Тегерану Президія Секретаріату СКВУ прийняла резолюцію покликати до життя Українські Краєві Комітети Прав Людини в країнах поселення українців у вільному світі і в цей спосіб, з нагоди ювілейного року 1968, увійти до складу національних організацій їхніх країн для охорони прав людини.

— Координуючи діяльність тих Комітетів через СКВУ і діючи через національні організації їх країн, українці вільного світу мають повну шансу брати участь, офіційно чи півофіційно, в подібних міжнародних конференціях і з'їздах, присвячених виключно справі охорони прав людини, а тим самим прав поневолених народів.

— Якщо б на чолі таких українських Комітетів Прав Людини станули повнокваліфіковані люди, я є певний, що виступи наших делегацій на майбутнє зроблять не оцінену прислугу українській справі на міжнародному форумі.

Ми подякували о. Председникові за це насвітлення нашої акції. Міжнародний ґрунт — це новий терен і його треба здобувати.

Л. Буря

НАШІ ГРАДУАНТКИ

Настав час градуацій, коли десятки молодих дівчат у наших осередках закінчують вищу освіту. Радіємо тим приростом освіченого елемента, що збагатить наш професійний світ. Наші Окружні Ради збирають відомості про них, щоб нам подати ці дані. Але й ми просимо батьків і свояків — подавати ці відомості якнайповніше і якнайскоріше. Адже всім нам хочеться їх привітати з тим успіхом!

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Рената Шаран, студії соціології в Браун Університеті в Провіденс, Р. А. зі ступнем М.А. Цілий час студій користувалась стипендією. Ступінь бакалавра отримала в 1965 р. у Пеннсилванійському університеті. Тепер готується до докторату.

Марта Луцишин, у 1965 р. закінчила студії журналістики в Темпл університеті зі ступнем В.С. Тепер отримала магістерію бібліотекарства в Дрексель Інституті зі ступнем М.С. Почала працювати.

Елеонора Карпинич-Адамс, студії німецької мови в Темпл Університеті зі ступнем М.А. Під час студій користувалась стипендією. Тепер отримала асистентуру при Пеннсилванійському університеті, де буде готуватись до докторату. Дочка Союзняки.

Людмила Капшученко, студії іспанської мови в Темпл Університеті зі ступнем В.А., закінчені „магна кум ляуде“. Користувалась стипендією в часі студій і була весь час на деканській листі. На градуації вручено їй нагороду „Сігма Дельта Пі“. Здобула асистентуру в тому ж університеті, де продовжуватиме студії для отримання магістерії.

Світлана Юрчишин, студії англійської мови в Пеннсилванійському університеті зі ступнем В.А. Користувалась стипендією в часі студій. Планує готуватись до магістерії.

Марія Бачинська, студії німецької мови в Пеннсилванійському університеті зі ступнем В.А. Планує взяти участь в університетському курсі німецької мови у стейті Вермонт, а потім виїхати до університету в Тюбінгені для продовження студій.

Таня Бульба, студії мистецтва в Академії Мистецтва зі ступнем В.А. Влаштувала виставку своїх графічних праць у Пластовому Домі у Філядельфії. Включена в 6-тижневу Мистецьку Об'їздку по Музеях Європи.

Зорянна Дяченко, студії історії в Ратгерс Університеті зі ступнем В.А. Почала вчити і буде готуватись до магістерії. Дочка п-ні Лідії Дяченко, голови Окр. Ради С.У.А.

Марта Мамчин-Кохановська, студії хемії у Дрексель Інституті зі ступнем В.С. Буде готуватись до магістерії.

Марія Ганас, студії педагогії зі ступнем В.С. у Темпл університеті. В червні одружилась із п. Юрієм Котиком із Балтимору. Почала вчителювати.

Анна Вайда-Яковина, студії історії і політ. наук у Темпл університеті зі ступнем В.А. Буде вчителювати.

Андрія Вайда, студії соціології в Темпл університеті зі ступнем В.С. Буде продовжувати студії для отримання магістерії в університеті в Бостоні. Обидві дочки Союзняки п-ні Наталії Вайди.

Ірина Гайдучок, студії педагогії зі ступнем В.С. у Темпл університеті. Почала вчителювати.

Ірина Савицька, студії педагогії зі ступнем В.С. у Темпл університеті. Почала вчителювати.

Менор Каледж СС. Василіянок у Філядельфії дає своїм студенткам можливість 2-річних загально-освітніх або фахових студій, що дають відразу змогу працювати. Їх можна також завершити ступнем в університеті.

Віра Білинська, загально-освітні студії в Менор Каледжі, почала працювати.

Едвіна Федоришин, загально-освітні студії в Менор Каледжі, почала працювати.

Мирослава Лесик, загально-освітні студії в Менор Каледжі, буде продовжувати в університеті.

Дана Марцинишин, загально-освітні студії в Менор Каледжі, почала працювати.

Марія Рогозинська, загально-освітні студії в Менор Каледжі, буде продовжувати в університеті.

Марія Анна Снайдер, студії правничої секретарки, почала працювати.

Сусанна Граніч, студії медичної секретарки, почала працювати.

Лисавета Снайдер, студії медичної секретарки, почала працювати.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ВІТАЄМО ДЕЛЕГАТОК

Подаємо далі зголошення делегаток на XV. Конвенцію С.У.А, що відбулася в днях 5.—7 липня 1968 р. в Шикаго. Відділи репрезентували:

11 Відділ, Трентон — п-ні Емілія Панасюк

17 Відділ, Маямі — п-ні Лукія Візняк

33 Відділ, Клівленд — пп. Євгенія Дубас і Ольга Фік

37 Відділ, Дітройт — п-ні Мері Крафтон

43 Відділ, Філядельфія — п-ні Ольга Ковальчук

45 Відділ, Рочестер — п-ні Люба Шмігель

51 Відділ, Милвокі — п-ні Еля Ван Ден Гойвел

56 Відділ, Дітройт — пп. Ярослава Сена й Ольга Янчишин

58 Відділ, Дітройт — п-ні Джenni Материн

59 Відділ, Балтимор — п-ні Галина Пісецька

62 Відділ, Сан Франціско — п-ні Наталія Каменецька

63 Відділ, Дітройт — пп. Олена Климишин, Зеновія Юрків і Ольга Захарій

80 Відділ, Воррен — п-ні Анна Сіпсок

81 Відділ, Дітройт — п-ні Люба Тарновецька

82 Відділ, Бронкс — п-ні Надія Попель

83 Відділ, Нью Йорк — п-ні Марта Ярош

89 Відділ, Керкгонсон — п-ні Анна Слободян

96 Відділ, Дітройт — п-ні Калина Миколенко

ВИСТАВКА ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТИ

У днях 15.—23. червня 1968, заходами Окружної Ради С.У.А у Філядельфії, відбулась виставка Дитячої Творчості в Домі С.У.А. Головні кількість експонатів дали парохіяльні школи, молодечі організації й Укр. Мистецька Студія. Було й декілька мистецьких виробів, принесених батьками.

Ініціативу до цього почину дав у 1967 р. 64 Відділ С.У.А, влаштуючи таку виставку в Нью Йорку. В Окружній Філядельфії це перейняла Окружна Рада й її вих. референтка п-ні Мирослава Олійник вложила багато праці в цей новий почин. Точніший звіт подамо пізніше.

Наші ювілятки

СОФІЯ ОЛЕСНИЦЬКА

Гарний звичай завівся в Америці, що за життя замітних людей влаштовується їм ювілей їхньої корисної праці. Спочатку, як ми тільки приїхали тут до Америки, то такі ювілеї бентежили нас. Ми думали, що якось ніяково слухати ювілятові, як про нього говорять, хвалять його працю й подвиги. Але ми вже звикли до того і тепер інакше почали думати. Це ж гарно і приємно, коли оцінюється чужу працю з перспективи часу. Тоді ювілят бачить, що не змарнував свого життя. Події приближуються і здається вдруге переживається те все, а воно могло піти в забуття.

Тут я хочу в скупих словах зарисувати постать жінки, що за моєї пам'яті на терені Станиславівщини була знана, як громадська діячка в минулих роках. Це — Софія Олесницька, що живе тепер у Ньюарку і все цікавиться всім тим, чим живе і дише наша спільнота, а зокрема українське жіноцтво.

Вона народжена в 1893 р. на золотому Поділлі, дочка священника Ксенофонта Гуглевича, параха села Угриня в чортківському повіті. Мати її родом Тишинська. Батьки п-ні Софії з відомих і шанованих священничих родин, з'єднують усі духові надбання правдиво інтелігентних домів у Галичині, в тодішніх часах. Для своїх дітей шукають найкращих умов навчання і коли дочка покінчила народню школу в Тернополі, віддали її до пансіону СС. Юзефінок. Там розговорною мовою була французька. По скінченні ліцею Софія Гуглевич вийшла заміж за Федора Олесницького. Обидвоє виїхали до Берліна, де Федір Олесницький кінчав банкові студії. По півтораріччій побуті в Берліні, повернулися до Галичини і тоді вибухла I. світова війна. В січні 1919 р. Український Уряд покликав Ф. Олесницького до Станиславова, звідки він виїхав із торговельною місією до Відня, залишаючи жінку Софію з двома синами. По програних визвольних змаганнях, коли то вже громадське життя менш-більш унормувалося, Софія Олесницька включилася в русло громадської праці. Вступила в члени Т-ва Укр. Жінок, яке згодом перейменувалося на Союз Українок. У короткі часи вибрано її в члени Управи. У 1929 р. вже стала на чолі цього Т-ва і жертвенно працювала на цьому

пості до 1933 року. На той час припадає найбільший ріст організації. Окрім Софії Олесницької висуваються на провідні місця такі замітні жінки Станиславова, як Меланія Грушкевич, Ольга Рубчак, Марія Слюсарчук, Наталія Бачинська, а вкінці Амалия Рубель, яка в 1933 р. стає на місці Софії Олесницької головою Філії Союзу Українок у Станиславові, де в 1934 р. відбувся Жіночий Конгрес.

Софія Олесницька відзначалась відчуттям потреб нашої громади і все була повна ініціативи, все готова комусь помагати. Ніколи не висувала себе на перше місце. Не було в Станиславові ніякої громадської акції, яка могла б обійтися без її помочі. При цьому надзвичайно згідливо уміла підійти до кожної справи, до кожної людини і з кожною пропозицією і тим викликувала довір'я до справи та згоду в даному ділі помагати. Але коли щось продумала, то вже мусила довести діло до кінця.

Тяжко в короткій статті з'ясувати многогранність праці Софії Олесницької на терені Станиславова й повіту. В головних зарисах можна згадати організаційно-культурну працю по Кругках СУ в місті й повіті. Вслід за тим різного роду імпрези національних річниць, харитативну службу для всіх потребуючих у місті. Ця діячка спеціально поривала Софію Олесницьку. Для бідних, терплячих її чуле серце знаходило все час і увагу та спішила тоді скоро з поміччю. Вмілість організувати різні акції і допомоги, підшукати охочих до співпраці, давало певність, що діло дійде переможно до кінця. За її почином і великою активністю, жіноцтво міста вело велику допомогу політичним в'язням, які все заповнювали тюрму Станиславова.

Мала дар відбудувати забуті чи занедбані ділянки праці. Кравецька робітня „Основа“, що по роках зліквідувалась, бо здавалось, що того роду підприємство є засуджене на невдачу, завдяки Софії Олесницькій почало жити і розвиватись. Училось там кравецького фаху багато молодих дівчат і робітня стала прибіжцем заробітку для інтелігентних дівчат, що з політичних мотивів не могли найти іншої праці в часах польської окупації українських земель.

Софія Олесницька цікавилась і пластовим рухом. Пластова молодь любила її і літній дім п-ва Олесницьких у Камені Довбуша в Карпатах був ча-

П-ні Софія Олесницька
Mrs. Sofia Olesnytska of Newark,
N. J. celebrated her 50th anniversary of civic work

сто принагідним відпочинком пластової молоді. При тому виховувала чотирьох синів і вела великий та оживлений дім.

Мені приємно було те все пригадати, хоч знаю, що дещо вислухаю від самої п-ні Олесницької. Всі ми, що працювали під її проводом, бажаємо їй багато здоров'я і радості серед люблячих дітей і внуків.

Дарія Бойчук

НАРОДНІ СТРОЇ ДЛЯ НАШОГО МУЗЕЮ

В останньому часі наспіли два цінні подарунки. Це є комплектні народні строї, привезені з рідних земель.

Перший із них, подарований давніше — це народний стрій із Угнівщини. Його пожертвувала для Музею п-ні Марія Петришин із Джерзі Сіті, дружина голови Т-ва „Угнівщина“ п. Миколи Петришина. Цей справді пишний стрій, як не можна краще, віддає багатство вбрання наших міщан. Стрій має поверх 100 років і є чудово збережений. У Музею він приміщений на манекені, щоб його можна оглянути з усіх боків. Унедовзі подамо точніший його опис у нашому журналі.

Другий — це чоловічий народний стрій із с. Гермаківки на Борщівщині. Складається з сорочки, вишиваної темним хрестиковим узором, полотняних штанів і тканого пояса. Його пожертвувала для Музею п-ні Сем Масс з Асторії. Передала його до Музею п-ні Леся Різник, членка Музейного Комітету.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ШИКАГО, ІЛЛ.

Марії Яримович — на вічну пам'ять

Саме тоді, коли вся Вселенна раділа приходом Божої Правди — народженням Богочоловіка, що щастя і радість приніс на землю, то все таки були місця, були люди, яким доля не пощадила прикрих і аж надто болючих переживань саме в ці радісні дні. Ось і нам, членкам 22 Відділу СУА в Шикаго прийшлося поділитися сумною вісткою з усім громадянством, а передусім з усім нашим жіноцтвом та молоддю, що саме в такі дні попрощала цей світ і нас усіх — наша невіджалувана, все активна членка Марія Яримович. Сама ще така молода, повна життя та сонячної радості — з волі Всевишнього відійшла у вічність, залишаючи в глибокому смутку чоловіка Юрія, сина Бориса та дочку Оксану, все наше жіноцтво, молодь та всю українську громаду в Шикаго.

Покійна Марія з Соболів Яримович народилася в квітні 1920 р. в Самарканді-Ташкент, де її батько перебував у російському полоні під час визвольної боротьби, як воєк української армії. Негайно по закінченні війни батько Марії переїхав з родиною до Львова, знаючи, що тільки під рідним сонцем і на рідній землі зможе він дати відповідне патріотичне виховання своїм дітям. І так мала Марійка пережила все своє дитинство та юні дні у Львові, де її батько, mimo невідрадних обставин, постарався про гідне виховання своїх дітей, даючи їм відповідну освіту та підготову до твердого життєвого шляху. Марія — одержавши відповідну педагогічну освіту — передовсім як виховниця наших найменших — з найбільшою любов'ю й увагою всю себе посвятила нашій дівчорі як учителька в дитячих садках по селах Львівщини, при чому все і всюди брала активну участь у жіночих організаціях та підпіллі.

В червні 1944 р. одружилася з Юрієм Яримовичем і скоро після цього виїхала на еміграцію в Німеччину, де разом із чоловіком осіла в таборі в Регенсбургу. Тут, після zorganizування шкіл, Марія негайно зголосилася до праці в дитячому садочку, а крім того заангажовано її як учительку руханки в цілоденній школі.

З початком 1950-их років вона пе-

реселилася з родиною до Шикаго, де включилася в улюблену педагогічну працю, як учителька в парохіяльній школі св. О. Миколая, в громадську працю як співосновниця Клубу Львів'ян, а передусім у працю Союзу Українок Америки.

Дня 11. грудня 1957 р. на Загальних Зборах 22 Відділу СУА Марія Яримович обняла пост культ.-освітньої референтки і вела цю референтуру дуже успішно до 30. грудня 1959 р., цебто до Заг. Зборів Відділу, на яких вибрано її головою Відділу. На цьому пості вона видержала до кінця 1963 р.,

Бл. п. Марія Яримович
Late Maria Yarymowych, former
UNWLA Vice-President

коли відійшла від праці з огляду на поганий стан здоров'я.

На пості культ.-освітньої референтки, а потім голови Відділу Марія Яримович усеціло посвятила себе праці для СУА. Приєднувала щораз нових членок, нав'язувала співпрацю з іншими організаціями на терені нашого міста, передусім жіночими та молодечими, підготовляла імпрези, доповіді, виставки народного мистецтва серед своїх та чужих, дбала пильно про участь нашого Відділу у святкових імпрезах в американському Музею з виступами дітей та молоді, ознайомлювала чужинців із нашими традиціями, писанням писанок і навіть улаштувала виставки писанок у публичній бібліотеці, що викликало велике зацікавлення серед американських кругів. За її головування при нашому Відділі zorganizовано перший жіночий хор, якого вона була душею та мотором, а його жертвеним мистецьким керівником чоловік Марії — Юрій. Вона сама любила співати і добре відчувала, що існування хору дасть можливість усім нам плекати

красу рідної пісні, як також улаштувати самостійні концерти та брати участь у громадських імпрезах української громади нашого міста. Тоді наш хор начисляв около 30 членів, придбав стилеві народні строї і виступав на різного роду загально-громадських та жіночих імпрезах, а для американців кожного року з колядками в Музеї у програмі „З Різдвом кругом світу“, в ІМКА, на концерті Об'єднаної Ліги Хорватів і т. п. Пам'ятного дня 27 червня 1964 р. члени нашого Хору взяли участь у спільних святкуваннях Шевченкових днів у Вашингтоні. Все це заслуга покійної Марії Яримович.

Марія посвятила багато часу та сил, щоб відновити діяльність Окружної Ради СУА. Вже в жовтні 1962 р. її діяльність відновлено, а Марію Яримович вибрано організаційною референткою. На цьому пості вона zorganizувала на нашому терені два нові Відділи СУА, а це молодечий 29 Відділ і на північній частині нашого міста 74 Відділ.

На XIII Конвенції СУА нашу Марію вибрано другою заступницею Голови Централі СУА. Це є доказом, що Централія СУА й учасниці Конвенції оцінили гідно працю Голови 22 Відділу в Шикаго, під якої вмільм проводом цей Відділ зайняв одне з перших місць. І не диво, бо Марія цілою душею поринала в громадську працю і несла радість усім, із ким зустрічалася, захоплювалася опікою над дітьми та молоддю, організувала вистави, ялинки, забави. Її душа горіла вогнем самопожертви. Вона живо реагувала на всі громадські події і глибоко переживала всі невдачі з вірою, що все колись піде кращим шляхом. Обурювалася проти тих, для кого Україна була вигідною заслоною для власних амбіцій.

Так відійшла від нас несподівано й нагло одна з палких патріоток, самовідданих і скромних представниць українського жіноцтва, що своїм життям та працею дають взірць відданости Батьківщині і любови до ближніх своїх. Відійшла у вічність добра та зразкова мати й дружина, зразкова жінка-українка, вірна дочка свого народу.
Р о м а Т у р я н с ь к а

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СУА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО СЬОМЕ

НЕВІДРАДНА КАРТИНА

Журнал „Україна“, що виходить у Києві, розписав анкету на тему використання вільного часу. Мовляв тепер, коли виробництво в СРСР перейшло на два вихідні дні, то й використання дозвілля краще. В тому напрямі йшли питання анкети. Який відпочинок на вашу думку збагачує духовно? Яке ваше ставлення до самоосвіти? Як проводите час у колі друзів?

На це наспіло багато відповідей. Пишуть робітники, лікарі, вчені і домогосподарки.

З-поміж відповідей вибираємо слово 40-літньої робітниці з Полтави, безпартійної. Воно розважає, як і личить жінці середнього віку. Але й дуже щире, бо збільшення вільного часу вона не зауважила. Черги в магазинах, прання й прасування, прибирання й різна домашня робота забирають весь вільний час. „Що зробиш? Маю чоловіка, двох дітей, хочеться, щоб вдома було затишшю, чисто.“

Відпочинком, що збагачує духовно вона вважає гарну розмову з друзями. Але рівночасно стверджує недостачу цього. „На жаль, ми не дуже часто буваємо на людях. У всіх домашні клопоти, усім ніколи... А пам'ятаю до батьків часто приходили знайомі, просто так, на вогник, були цікаві розмови. Тепер зустрічаємось десь раз на місяць і неодмінно — горілка. Не те, щоб чоловік не міг інакше, але без цього не заведемо. От не маєш грошей на горілку, то виходить, сиди вдома.“

Така невідрадна картина товариських взаємин. Ще не так давно, бо за її батьків вони мали інший характер. Ще цінувалась дружня розмова тих, що приходили „просто так, на вогник“. А тепер лю-

Ген. Федерація Жіночих Клубів

У днях 9.—15. червня 1968 відбулась у Бостоні 77. Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клубів. Як кожен щорічний З'їзд цієї найбільшої американської жіночої організації — Конвенція стягнула около 1.000 делегаток і була широко відмічена у пресі.

Дворічній каденції просвічувало гасло „Будуймо кращий світ із молоддю“. Воно дало дуже гарний вислід. У звітах референтур видно було цей погляд вперед та й поодинокі почини тому відповідали. Виховну програму Федерації поширено у звітному часі влаштуванням літніх осель і таборів, поправних виховних заведень для трудних дітей, виховних порадень для матерів, вакаційної програми для шкільної дітвори. Це були осяги великого формату, що помітно відбилися на виховних проблемах Америки. Тому Управа Федерації проголосила, що не міняє свого гасла для нової каденції на знак великої потреби в цій настанові.

Резолюції Конвенції також підкреслили цю увагу американського жіноцтва для провладу і підтримки молоді. Вони були спрямовані проти вживання і торгівлі наркотиками, до кращого використання молодих сил, та відтягнення шкільних оплат від податків. Для нас цікава та точка резолюцій, що оспорує американську допомогу комуністичним країнам та вимагає зірвання торгівлі стратегічним матеріалом із країнами, що постачають зброю до Півн. В'єтнаму.

Українське жіноцтво було вміло репрезентоване на цьому З'їз-

дям ніколи, а якщо зйдуться, то не ради дружньої розмови, а для чарки. Сумна дійсність!

ді. Союз Українок Америки є афіліованим членом від 1947 р. і його заступала п-ні Марія Душник, референтка зв'язків. Дня 12. червня вона привітала Конвенцію 2-хвилинною промовою. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) стала членом Міжнародної Секції у 1967 р. На цьому З'їзді її репрезентувала п-ні Стефанія Пушкар, голова США і програмова референтка СФУЖО. Її заходами вдалося влаштувати 13. червня виставку нар. мистецтва у часі Міжнародної Фієсти. У цьому допоміг 79 Відділ США з Бостону. Виставлено вишивки, писанки, ляльки, кераміку і дереворізьбу. Членки Управи пп. Ольга Баранник, Ірина Свистун, Софія Віндсор і Ольга Федорів доложили всіх сил, щоб це вийшло якнайкраще. Прибула також п-ні Таїса Децик, голова 25 Відділу з Потакету. Показ писання писанок, що його провела п-ні Віндсор, звернув на себе увагу всіх делегаток.

Звіт із діяльності СФУЖО увійшов у програму Міжнар. Секції З'їзду. Окрім того наша делегація видала звіт до преси, яким обділено всі чотири газети Бостону.

КОНЦЕРТ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПА

На запрошення Ювілейного Комітету Півд. Австралії Союз Українок улаштував вечір-концерт для австралійських та іншонаціональних делегатів. Приготування програми було в руках молодих членок. Після програми подано вечерю. Запрошені гості прибули численно.

Приналежність до жіночої організації — це доказ громадської зрілості кожної жінки.

П-на Богданна Волянська
Miss Bohdanna Wolanska, won
first prize in translation contest

ЗДОБУЛА НАГОРОДУ

Перший Конкурс Перекладів фундації Софії Парфанович був включений у програму табору пластунок „Стежки Культури“ в 1966 р. Вісім учасниць приступили до Конкурсу, в тому дві виконали переклад цілого твору. Це було оповідання Катерини Штуль „Зустріч“.

Нагороду Першого Конкурсу Перекладів признано п-ні Богданні Волянській. Це є старша пластунка з куреня „Перші Стежі“. У початковій і середній школі вона була визначною ученицею. При виборі вищих студій завагалась. Первісно вибрала хемію на Фордгемському університеті, де здобула стипендію. Але замилювання до музики переважило. Її бабуня й мати — співачки, а батько-лікар — із замилювання композитор і диригент. Богданна часто виступала зі співом або грою на фортепіані, гітарі чи бандурі, сама, або зі сестрою Лілеєю. Її любов до музики перемогла і тепер вона студіює музикологію в Нью Йорку.

Жюрі Конкурсу, до якого входили пп. Оксана Драган, Лариса Онишкевич і Марта Трофименко, признали її перекладові найкращу якість. Вітаємо молоду літературну силу з цим відзначенням і бажаємо успіху в перекладній діяльності.

Другою учасницею Конкурсу була п-на Тетяна Герич з Оттави. Її переклад є теж на високому рівні. Сподіємось, що п-на Герич також схоче продовжувати свою працю у цій діяльності, бо має всі дані на те.

ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ,
що зложили пожертви на видання нагороджених і відзначених творів Літ. Конкурсів Фундації Марусі Бек при СФУЖО з нагоди її уродин 29. лютого 1968 р.

Спонзори - особи

50 дол.: Мистець Микола Анастазієвський, Сейнт Пол.

По 25 дол.: Френк Р. Гербик; Негеніел Голдстик; гуртом: Кей ДіМір, Айда Столикер, Стела Бессет, Мері та Джеймс Джордан, Гертруд Вен Бібер, Сілія Линк, Ан Рой, Ед Шродер; Михайло Доляк, Торонто; д-р Клера Рейвен; П. В. Швімер.

По 20 дол.: Вирджінія Кеппер; Ольको й Таля Криницькі, Бофало; п-ні Т. Свидан.

По 17 дол.: Гуртом: Мирон і Петті Кейсі, Осип і Марія Гурські, Михайло й п-ні Заяць, Іван і Маргарета Корній, Михайло і Марта Віхорек, д-р Валентина Савчук, д-р Тамара Панчак, п. Ростенко й п-ні Леонтина Гальяженко.

По 15 дол.: Джералдін О'Ловн; д-р Валентина й Степан Савчуки.

По 10 дол.: Михайло і Мелянія Білскурсські; Михайло і Марта Віхорки; Андрій Градовський; Теодор і Марія Гелемей; Осип і Марія Гурські; д-р Павло й Ірина Джуль; Олена Залізняк, Монреал; Емілія Запорожець; Марія Когутяк; Іван і Маргарета Корній; Степан Лефчик; Теодозій і Анна Маркович; Андрій Марусик, Порт Артур; Іван і Катерина Німчук; д-р Володимир Прокопович; Дмитро Просинк; д-р Євген і Ніля Стецьків, Тонаванда, Н. Й.; Мартин Флеминг; Василь і Стефанія Цимбаліст; Роман Юшкевич.

По 5 дол.: Мистець Петро Андрусів, Філядельфія; Силвія Блейк; Ілія і Софія Васильюк; Степан і Надія Віхар; д-р Галина і Михайло Вовк; Д. П. Войтовичі, Янгстаун, Огайо; Олекса й Анна Ганкевич, Шикаго; Джордж „Герстайлінг“; Оріся Гнатчук, Лембертвил; Ярослав і Стефанія Дуб; Маргарета Ебернеті; Іван і Тамара Журківські; д-р Денис і Марія Квітковські; Анастазія Королишин; Василь Лазечко; Марко Лепкий; Іван Лесько, Трентон; Лаврентій і Ребека Линк; д-р Орест Логінський; проф. Богдан і Ірина Лончнна; Петро і Ліза Майсюра; Марія Малинович; Михайло й Ольга Мухній; Анна Ониськів; проф. Ірина Решетилівич; д-р Атанас Слюсарчук; інж. Володимир і Ліда Соя;

Василь і Ірина Спісарчук; Євген Стадник і Володимир Лісий; Мальвіна Стружовська; Мінні Тваска; д-р Дмитро й Оксана Ткачук; Богдан Ухач; Іван Ходенко, Гартфорд; Катерина Хом'як; д-р Володимир і Надія Чавс; Джордж Шиманський; Джійн Шлімер; Юрій і Зеновія Юрків; д-р Іван і Оля Янчишин. (Докінч. буде)

ДРУГИЙ КОНКУРС ПЕРЕКЛАДІВ

У 1967 р. проголошено Другий Конкурс Перекладів фундації Софії Парфанович. Проголошення вміщено в журналах „Юнак“ і „Крилаті“. Предметом Конкурсу був уривок із повісті Софії Парфанович „Такий він був“ п. н. „Небезпека“. Реченець Конкурсу був назначений на 31. січня 1968 р.

Наспіло 8 перекладів згаданого твору. Виконали їх 4 дівчини й 4 юнаки. Жюрі прочитає надіслані твори й незабаром проголосить своє рішення.

КОНКУРС НА ПИСАНКИ

Відділ Ліги Укр. Кагол. Жінок в Едмонтоні проголосив у передсвяточному часі Конкурс на писанки. Заклик осягнув наших писанкарів, бо надіслано 94 писанки з Канади й ЗДА. До Жюрі належали пані С. Базюк, О. Федак, Є. Сембалюк, Н. Фарина і проф. В. Залуцький.

У своєму вислідному слові Жюрі проголосило засади, якими руководилось при оцінці писанок. Це були: традиційність узору, кольори і поділ писанок лініями, а також комбінація рисунків.

При тій нагоді учасники Конкурсу почули, що не слід користуватись вишивковими взорами, бо для писанок є відповідні писанкові. Не вирішує також прецизність писання і тонкість ліній. Писанка може бути грубіше писана, але більш традиційна, як тонко писана, але не витримана в лініях та кольорах.

Нагороди за найкращі писанки признано п. М. Куцеві з Едмонтону, п-ні Н. Павлюк із Ту Гилс, п-ні Л. Стурко з Калмару, п-ні Н. Таланчук з Едмонтону й о. Я. Ілієву з Торонто.

Дбайливо ведені Конкурси на писанки можуть причинитися до піднесення цієї галузі нар. мистецтва.

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

На сторожі здоров'я

Д-р Осип Берест

Що треба знати про наркозу

Мало що не в кожній родині захворіє хтось і потрібна є операція. Тоді виринає питання, яку наркозу стосувати.

Існують три головні роди наркози: 1. інгаляційна, 2. спинна і 3. дожилна. Про інші роди наркози, як напр. замороження для операцій серця говорити не будемо.

Всі три роди наркози мають добрі й лихі сторони і є получені з певного роду ризиком.

Найбільш поширеною сьогодні наркозою є інгаляційна. Хворий вдихає наркотичні гази через гумову чи плястикову рурку, що її наркотизер впроваджує хворому до дишиці.

Не від речі буде згадати, як виглядає модерна операція. Давніше до операції ставало дві-три особи — хірург, його асистент, інструментарна сестра, сестра до контролю ужитих бандажів і наркотизер. Сьогодні до модерної операції стає цілий гурт людей, що досягає навіть десятка осіб. Окрім хірурга, його асистентів, наркотизера з його апаратами, асистента, що контролює биття серця на екрані електрокардіограму, асистента, що зачинає наркозу і вводить до жил рідину (якщо вона дожилна), обох вище згаданих сестер — є ще осібний гурт на випадок, якби під час операції зайшли якісь комплікації. Бачимо, що в такий спосіб ризико операції зведене до мінімуму.

Ще хочу згадати про приготування хворого до операції. Його проводять дуже скоро, темп є дійсно фантастичне. Хворого впроваджують ще на шпитальному ліжку у стан безтями, щоб відібрати йому час на роздумування і страх перед операцією. Особливістю хірургічного одягу в Америці є операційні плащі і шапки зеленого кольору. Уважають, що

психологічно зелений колір більш відповідний, як білий.

Гази, що їх уживають до інгаляційної наркози, звичайно один або два, змішані з киснем. Вони входять у бальон, що є сполучений з трубкою, а вона є введена до дишиці оперованого. Бальон з газами є також показником для наркотизера, як дихає хворий. Під час операції наркотизер контролює і записує кількість зужитих газів, живчик пацієнта, тиск крові, биття серця на екрані.

Додатньою сторінкою інгаляційної наркози є те, що вона дозволяє хірургові довільно довго і спокійно оперувати. Всі м'язи хворого є відпружені, комплікації в такій наркозі рідко бувають. Вони можуть зайти або зі сторони віддихових доріг або зі сторони кровообігу. Не раз трапляється, що серце хворого перестає битись. Тоді входить у дію приготований, вище згаданий гурт помішників, щоб хворого врятувати.

Спинну або т. зв. „люмбальну“ наркозу стосують хірурги звичайно для операцій у черевній ямині у жінок або для операцій простати у чоловіків. Для спинного знечулення вживають похідних препаратів кокаїни.

Наркоза дуже добра, але передумовою такої наркози є спокійний пацієнт. Такі комплікації, як болі голови чи задеревілі ноги після наркози є звичайно переходові.

Дожилну наркозу стосують при коротко-тривалих операціях або як приготування до газової наркози. Після цієї наркози хворі будяться в стані великого нервового подразнення і їх треба особливо пильнувати.

Хворий повинен знати, що святим обов'язком анестезіолога є держати око на пацієнті від по-

чатку операції до її кінця і супроводжати хворого до ліжка після операційної зали.

На закінчення скажу, що я мав нагоду зазнати на собі всі три роди наркози і тому можу про них щось розказати. Мені, як і другим оперованим казали на другий день після операції вставати з ліжка і ходити. І я встав і ходив. І це являється може найбільшим чудом модерної хірургії взагалі.

Куховарські назви

НА БУКВУ М

Малинівка — наливка з малин.

Малосільний огірок — свіжо засолений огірок.

Мальтоза — солодовий цукор, що утворюється з крохмалю.

Мамаліґа — густа варена страва з кукурудзяного борошна.

Манго росл. — солодкий, запашний плід із тропічного дерева.

Мандаріна, мандарін(ка) (mandarine) — рід помаранч.

Мандріка, мандрік — рід дрібного традиційного печива з сиром (на св. Івана).

Маніока — тропічна рослина, з її бульбоватих коренів виробляють борошно й крохмаль.

Манні крупи — пшеничні крупи, непр. грисік (Wheat cereal).

Манна каша — пшенична кашка.

Мантульки — дрібне солодке печиво; ласощі.

Маргаріна — суміш рослинних і тваринних товщів.

Марго — рід французького вина.

Марена, вусач — риба (barbel).

Маринада, маринад (фр.) — спосіб консервування харчових продуктів при допомозі оцту і спецій.

Маринований, маринувати.

Мармеляда — варена, перетерта садовина чи ягоди з цукром.

Марсалá — рід італійського вина.

Марципáн — сухі тістечка з мигдалю; марципановий.

Маса, перекладка — начинка до тортів.

Масліна див. оліва, оливка.

Масло — коровячий товщ (силь).

Н. Ч.

Користаймо з досвіду

Іванна Левицька

Страви з мозку

У великій мандрівці ми погубили свої приписи. Зшитків матері чи бабуні не можна було брати з собою в дорогу. Зрештою, хто міг тоді з них користати, коли яйце чи склянка молока було лиш мрією багатьох із нас! І так порозлітались ті листочки включно з нашими власними, призбираними й випробуваними. А я колись залюбки їх збирала і ще радніше роздавала приятелям і знайомим.

Та показується, що ніщо в світі не пропадає. При зустрічі зі знайомими з-перед 15 чи 20 років не раз засідаємо до гостинного стола. „Прошу, покуштуйте цієї салатики — це я колись від вас припис дістала!“ А там знов запрошують мене спробувати торта, спеченого за моїм приписом. Показується, що приписи живучі! І так поволі повертались до мене ті кулінарні витвори нашого рідного дому.

І лиш завдяки тому можу поділитись із читачками Нашого Життя отими „віднайденими“ приписами.

Страви з мозку

Мозок є мало вживаним у нас харчевим складником. А він дає скорі, легко стравні і поживні страви.

Салата з мозку

- 1 телячий мозок
- спеції: лавровий листок, кілька зерен запашного і звичайного перцю
- 1 ф телячих костей
- закришка (морква, петрушка, салера, цибуля)
- цитрина
- 1 ложка масла
- 1 ложка борошна (муки)
- 2 жовтки
- 1 ложечка олії (оливи)
- 1 ложечка гірчиці (муштарди)
- 1 ложка сметани
- 3 корнішони
- 2 твердо зварені яйця

Заварити маринаду з спецій, цитринового соку, солі і води. На

кип'ячу вкинути мозок. Поварити 20 хвилин. Тоді вийняти, почистити і покроїти в кістку.

Окремо приставити телячі кості з водою (щоб прикрила) і закришкою. Варити їх, доки буде горняток сильного росолу. Зладити засмажку з масла й борошна, розвести холодним росолом та поставити, нехай закипить. Втерти у мішалі жовтки з олією й гірчицею, розвести засмажкою, сметаною і холодним росолом. Коли простигне, буде густе, як майонез.

Уложити в салатниці верству мозку, на те трохи посічених корнішонів і яєць, потім знов верству мозку і ще раз січених корнішонів і яєць. Покрити це тим ніби-майонезом.

Котлети з мозку

- 1 телячий мозок
- спеції: по 6 зерен запашного і звичайного перцю, кусник лаврового листка, сіль
- 1 цибуля
- 1 цитрина
- 1 ложка борошна (муки)
- 1 яйце
- 1 ложка тертих сухариків
- 2 ложки товщу

Заварити спеції з водою і цитриним соком і на кип'ячу маринаду вкинути мозок. Варити 10 хвилин. Вийняти мозок і почистити з плівок. Покроїти на рівні скибки, обкачати в борошні, розбитому яйці і тертих сухариках і смажити на товщі на ясний колір.

Холодець із мозку

- 1 ф телячих костей із м'ясом
- закришка (петрушка, морква, салера, цибуля)
- 1 цитрина
- 1 пачечка желатини
- 1 телячий мозок
- ніби-майонез

Зварити телячі кості у воді (щоб прикрила) з закришкою і соком із пів цитрини. Відцідити, і вимішати з желатиною (припис

на опакуванні). Залляти рідиною спід полумиска і лишити, щоб стужавіло.

Зварити мозок у солоній воді з соком із пів цитрини (20 хвилин). Коли простигне, почистити і покроїти в скибки. Помастити кожен ніби-майонезом (гл. попередній припис) і уложити на застиглий холодець. Потім обережно залляти рештою холодного відвару з костей. Поставити, нехай стужавіє.

Мозок телячий, запіканий

- 1 телячий мозок
- сіль, оцет
- ½ літра підливи бешамель
- 1 цитрина
- трохи швейцарського сира
- 2 ложки тертої булки
- 1 ложка масла
- зелень петрушки і кропу

Заварити літру води, досолити і додати трохи оцту. Коли закипить, вкинути на те мозок і варити 3—5 хвилин. Вийняти обережно цідилом на тарілку, почистити і покроїти в грубу кістку. Зладити підливу бешамель і одну третину легко вимішати з мозком. Уложити до вогнетривалої посудини і полляти рештою підливи. Посипати тертим швейцарським сиром, скропити тертими сухариками, присмаженими на маслі. Всунути до гарячої печі на 20 хвилин і запекти. Подавати на стіл у тій самій посудині, обложивши кружальцями цитрини й посипавши зеленню січеної петрушки або кропу.

Подавати з макаронами.

Підлива бешамель

- 1 ложка масла
- 1 ложка борошна
- 1 горняток молока
- сіль
- 1 великий жовток або одне яйце
- 1 кістка магі

Зладити ясну засмажку, розвести молоком, посолити і додати розпушену кістку магі. Заварити. Жовток або яйце вбити на пухку масу і вливати до того потрохи гарячої підливи, вважючи, щоб не звурдилася. Коли получиться, підлива готова.

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

Сукні з Вишиваних Вечерниць

(Рисунки виконала Ірина Мельник-Юрчак)

Вишивані Вечерниці дають дуже гарний перегляд моделей. Зокрема Вечерниці, влаштовані 63 Відділом у

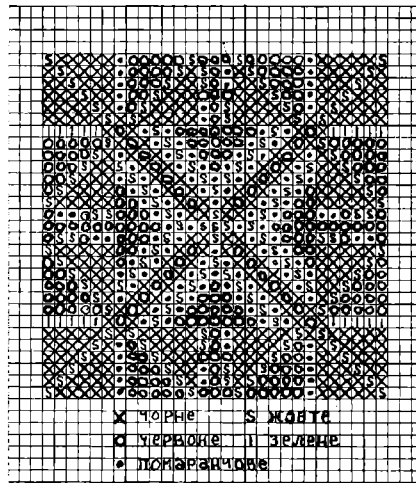

Дітройті. Там пані спеціально завдали собі труду, щоб вивести гарні вечірні сукні. Був їх цілий ряд у незвичайно влучному приміненні. Світлина доброї

не вдалося зробити, тому подаємо два моделі з рисунку.

Ч. 1. П-ні Ірина Трищезька одержала першу нагороду за модель вечірньої чорної сукні, прикрашений вишивкою. Поверх гладкої чорної шати (споду) накинена з боку відкрита туніка. Вона обведена вишиваним узором із квадратних мотивів у помаранчевій красці. До того чорні черевики й рукавиці.

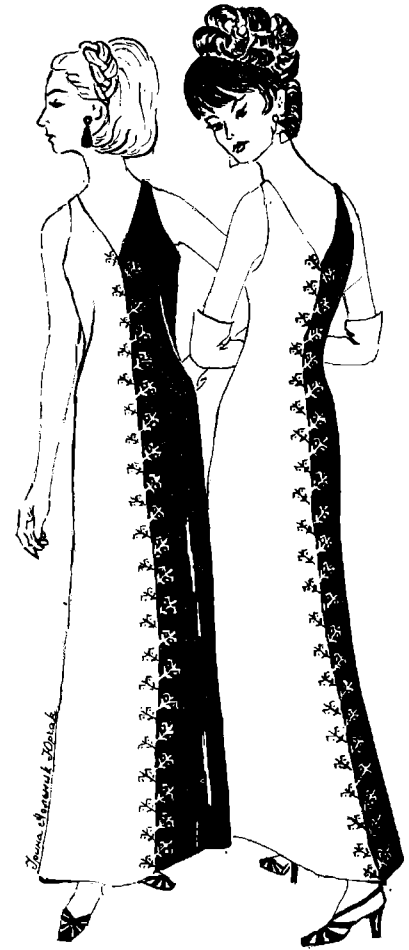
Ч. 2. П-ні Євгенія Юрків випрацювала чорно-білу сукню, дискретно прикрашену вишивкою. Модель скла-

Гуцульський взір

До вишивання вживати ниток марки Д.М.Ц. Чорна xxx, червона ooo ч. 321, жовта SS ч. 742, зелена /// ч. 905, помаранчева ч. 900.

дається з двох половин, білої й чорної. Галузковий взір: по білому виконаний чорною, а по чорному білою ниткою. Біла квітка пришиплена по чорному боці. До того білі черевики і рукавиці.

НОВИЙ АЛЬБОМ УЗОРІВ
**Українські
Народні Вишивки**

Видання СУА

Серія 3

Десять таблиць узорів
Взори з Полтавщини, Київщини,
Буковини, Яворівщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

СОНЯШНЕ ОПАЛЮВАННЯ

Використовувати сонце треба обережно, бо від його діяння постає збудження нервової системи, порушується мозковий кровообіг, а також можна спалити шкіру або одержати сонячний удар.

Соняшне опалювання треба починати з 5 хвилин, а потім щодня додавати 5 хвилин. На протязі тижня довести соняшне опалювання до 30 хвилин. Здорові старші люди користуватись соняшним опалюванням можуть не більше 30 хвилин. Тільки молоді й здорові люди можуть довше опалюватись, але не більше, як одну годину. Довше перебувати на сонці не слід, бо це може довести до сонячного удару.

Соняшне опалювання приймають лежачи. Голову треба закрити нависом або парасолею, очі захистити чорними окулярами. Щоб захистити серце від надмірного сонячного нагрівання, треба те місце прикрити папером або картоном. Хто має туберкульозу, високе тиснення крові, болі серця, тому не слід опалюватись на сонці.

Окрім опалювання ще є вказані повітряні купелі. Коли роздягнена людина перебуває в тіні дерев або під нависом, то вогкість повітря, сила вітру й соняшне світло разом впливають на організм. Такі купелі поручаються хворим і ослабленим людям. Для старших людей повітряна купіль повинна тривати 20—30 хвилин, для молодих і здорових не більше двох годин.

Петро Чижик

ПРО ПЛЯЖОВІ ДОДАТКИ Й ХИМЕРИ ПАНІ „МОДИ“

Якщо йдеться про купелеві строї, то треба признати, що скаля можливостей уже від кількох літ — велика. Бікіні все ще бачимо, але радше на дуже молоденьких, струнких невеличких мода. Одноцілі купальники вже кілька років у моді, рівнобіжно з такими, що нібито не бікіні й нібито одноцілі, але повитинані у таких дивних місцях, що часом, приглядаючися, особливо у журналах мод, дивуєшся, яким способом щось такого взагалі держиться на модельці! А вона при тому стоїть у вишуканій позі, підкреслюючи ще дивну форму того, що має на собі. Одне, що в цьому році міцно підкреслене — це квіти. Ми писали про інвазію квітів. Прига-

дуємо, що вона теж обов'язує і при купальниках.

Але купелевий стрій це не все. Можемо сміло носити той із минулого року, але ж до нього конечні додатки. Це й які! Широкі накидки, ніби пелерини. Суконки в африканські кольорові взори, або міні (все ще міні, навіть на похоронах сенатора Роберта Кеннеді), або т. зв. максі, тобто довгі, широкі, з крилатими рукавами сукні-накидки. Можуть бути оригінальні гавайські. А до того обов'язкова величезна торба, можна сказати торбище. Може бути у квіти, але побажані зі соломи — щось таке, що в нас дома називалося „кобілкою“ Звичайні, солом'яні сільські м'які торби з двома вухами. Багато їх у т. зв. китайських склепах, але й у великих магазинах. На ногах сандали на дерев'яній підшві, немов би голяндські, або теж солом'яні. Найдемо теж підшву з корка, легку й приємну в ході. Очевидно, можна й босяком... якщо хто любить і вміє та кого не вражає бруд, як його, наприклад, бачимо на нью-йоркських хідниках.

Л. Ася

МИЄМО ВІКНА

При митті вікон дуже допомагає оцет. Можна потерти ним скло після миття, щоб воно дістало полиск. Або влити трохи оцту до води, якою сполікуємо шиби.

ПОСУДА З ПЛЯСТИКУ

Плястикові відра на відпадки дуже практичні. Їх легко вимити, вони легкі й не забирають багато місця. Найкраще вимити їх при допомозі мильниці, що залишається від прання.

ПЕРЕМО БІЛІ РУКАВИЧКИ

Це дуже часте зайняття влітку. Розпустивши миляний порошок або миляну рідину теплою водою у мидниці, натягаємо рукавички на руки і перемо їх так, наче б ми мили руки. Щоб позбутись бруду з кінчиків пальців, вживаємо щіточки до нігтів. Тоді зняти їх і наповнити чистою водою з-під крана. Тримаючи рукавичку за край, витискаємо воду з пальців крізь тканину. Таким способом виполікуємо мило з рукачок.

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

КУХОВАРСЬКИЙ ЗШИТОК „ПЕЧИВО“

Вже незабаром вийде з друку куховарський зшиток „Печиво“ з серії куховарських зшитків Наталії Костецької. Подаємо зразок припису, вміщеного в тому зшитку.

Медяник

Потрібно:

- 1 горнятко меду
- 4 гвоздики
- кусок цинамону
- 3 ложки води
- 2 ложки товщу
- 5 жовтків
- 1 горнятко цукру
- 4 горнятка борошна
- 5 білків
- 1 ложка соди
- ¼ ф. родзинки
- мигдаль, оріхи, дактилі

Мед із приправами прирум'янити, додати 3 ложки води і вистудити. Втерти товщу, додаючи жовтки і цукор. Влити холодний мед, вибравши гвоздики, додати борошно, білка вбиті на шум і соду, розмішану у двох ложках води. Добре все виробити. Під кінець додати бакалії, покраяні на кусники.

Помастити довгу, вузьку бляху і влити медівник. Пекти у печі на 300 ст. (нагріти піч пів години перед тим) впродовж 45 до 60 хвилин.

ВПЕРТІ РИСКИ

Є такі риси на біллі, що не хочуть вступитися під час прання. Наприклад на комірах і маншетах чоловічих сорочок. В них не тільки бруд, але й товщ, що його виділює тіло людини.

Для того існують різні засоби на ринку. Та найпростішим із них є звичайна крейда, що її можна купити в центових крамницях. Нею слід помазати забруджене місце перед пранням, найрадше на цілу ніч. Коли риска задавлена, тоді треба це повторити кілька разів. А коли свіжа, то риска зійде в першому пранні.

Гігієнічні й сучасні приписи
НАТАЛІЇ КОСТЕЦЬКОЇ
Овочі й городина

можна замовляти в Централі СУА
Ціна 60 ц.

- Ukrainian Woman -

77th GFWC Convention

The General Federation of Women's Clubs held its 77th annual Convention in Boston, Mass. on June 9-15, 1968, at which time a new Executive Board was elected. GFWC Conventions are held annually but the election of officers is held every second year.

In speaking about her term of office E. D. Pearce, outgoing president, called it "Two Progressive Years." She noted that the excellent work done with youth in the "Build Up With Youth For A Better World" program testified to the success of GFWC's activities in this field. Madame president stated further that great attention was also paid to public affairs, legislative campaigns, international relations and the like. Progress was also noted in the field of education. Early education for children, surveys of the educational needs of young people, and continuing education for men and women were only some aspects of the work done in this area. Crusades for Light, linked with preservative measures against the use of drugs and narcotics, were led by women's clubs in many cities. Special emphasis was laid on the health program, which comprised an attack against air and water pollution, the prevention of venereal diseases, and strong support for sports programs. The Homelife Department, a consumer advisory body, and the Fine Arts Department, which financially supports various cultural undertakings, also exhibited great activity.

The Ukrainian National Women's League of America has been an associate member of GFWC since 1947.

On June 12, 1968, Mrs. Mary Dushnyck, Public Relations Chairman greeted the Conven-

tion on behalf of the UNWLA and gave a brief synopsis of the organization's work.

The World Federation of Ukrainian Women's Organizations became a member of the International Section of GFWC in 1966. Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA president and WFUWO Program Chairman, represented the latter organization at the Convention in Boston. The Ukrainian group presented an exhibit of Ukrainian folk art at the International Fiesta which was held on June 14 for all the ethnic members of the Federation. The exhibit was made possible largely through the efforts of UNWLA Branch 79 of Boston, whose president, Mrs. Olha Baranyk, and other officers collected the beautiful embroid-

eries, woodcarvings and ceramics. Mrs. Sofia Windsor, Branch Secretary, demonstrated the art of decorating Ukrainian Easter eggs.

Thus, Ukrainian women not only took part in the work of the Convention but also exhibited their rich cultural heritage before a large forum of women (1,100 delegates). The Ukrainian delegation also issued press releases to local newspapers.

Mrs. Jessie June Magee, formerly vice president of GFWC, was elected president of the Federation.

**Wisdom is sometimes nearer
when we stoop than when we
soar.**

Ivan Franko

THE CRANBERRY

"Cranbery crimson, why dost thou bend low?

Why dost thou bend low?

Lov'st thou not the light, the sun dost not know,

The sun dost not know?

"Art thou not afraid for thy buds' tender hue?

Thy buds tender hue?

The storm dost thou fear, a bolt from the blue?

A bolt from the blue?"

"My buds they are strong, no storms me affright,

No storms me affright;

The sun is my friend, I'd bathe in his light,

I'd bathe in his light.

"Upwards to grow I've no strength to spend;

I've no strength to spend;

Therefore my branches I downwards must bend,

I downwards must bend.

"I cannot grow straight, for lo, thou hast spread,

O oak, thou hast spread

Above me like cloud thy shade overhead,

Thy shade overhead."

Translated by Percival Cundy

REPORT OF "LESIA UKRAINKA" CHAPTER 37, DETROIT

At the March meeting held at the home of Olga Shuster, Mrs. Anna Drebot was selected to receive our hand-knitted afghan this year. Mrs. Walter Strokon and Mrs. Peter Fedyk made the presentation at the hospital where Mrs. Drebot was convalescing. Each year Chapter 37 presents at least one afghan knitted by its members to some elderly woman in the Detroit Metropolitan area.

On March 16th Mrs. Walter Strokon entertained members of Chapter 37 and guests at an "Evening in India." Dr. and Mrs. Harold T. Slaby showed their slides of India taken on their trip around the world during the spring of 1967 when Dr. Slaby taught mathematics as a consultant from the U. S. Agency For International Development to India at the University of Punjab in Chandigarh, Punjab. Mrs. Slaby wore her sari and exhibited artifacts of India, including a cross-stitch work. Later Mr. and Mrs. Strokon served Indian delicacies prepared by Mrs. Sharmah of the Detroit International Institute. A silver donation was presented by guests for the Chapter's Afghan Wool Fund.

Mary Krafton was selected to be the Chapter's delegate to the UNWLA Convention in Chicago in July while another member Olga Shuster was slated to speak as a panelist on a phase of human rights at the Convention. Mrs. Zaio Woodford Schroeder of the Federation of Women's Clubs of Metropolitan Detroit of which Chapter 37 is an active member will also be a panelist. Our spring "Pysanka Games Party" was a huge success! One of the attractions of the evening was a beautiful Pysanka poster created by Laverne Veilleux, our vice president. Now we can fulfill our \$200 pledge to the Building Fund of the UNWLA Detroit Regional Council. For a Chapter of nineteen members we think we are doing great.

To pay for an inlaid Ukrainian wooden plate which the

chapter purchased for its archives, members rent it for one dollar a month. Nettie Dolard rented it for May to share with the Oak Park Business and Professional Women's Club which held its meeting at her home. She gave a talk on Ukrainian art, music and dancing and later demonstrated the pysanka decorating art.

Besides being UNWLA Building Fund Chairman of the Detroit Regional Council, Anastasia Volker has completed a long and strenuous series of pysanka workshops and demonstrations.

At the June meeting held at the home of Mrs. Nicholas Stechisen, Mrs. Donia Demray showed the slides she took on her visit to Hawaii in March. Her pictures show our fiftieth state as a blending of Polynesian, oriental, and American cultures making it a beautiful, exotic state which we are proud to have as a part of our wonderful United States of America.

PRYZNANYA: — Congratulations to Past President Stella Fedyk — daughter Gloria graduated from the University of Detroit, B.A. "Summa Cum Laude"; to Donia Demray and her husband on their 25th wedding anniversary; to a happy mother, our Treasurer Mary Krafton — her only son Frank is home for good after two years in Germany with the American Armed Forces; to busy Anastasia Volker who had to find time to do Grand Jury duty; to Anna Nakoneczny for keeping up the "Korovay" tradition in our community; to Jennie Borden for her loyal work with the Detroit Association for Retarded Children; to Olga Shuster for her appointment to the Committee of Citizenship and Intercultural Understanding of the Michigan State Department of Education; and Best Wishes to our President Agatha Osadchuk for an enjoyable visit with her 93-year old mother in Canora, Saskatchewan, Canada.

Myrtle K. Slaby

MEMORANDUM of United Organizations of Women from Central and Eastern Europe

Distributed at UN International Conference on Human Rights in Teheran, Iran, in May, 1968 by Dr. Walter Dushnyck personally during his attendance at the Conference to delegates participating in the Conference.

H.I.H. Princess Ashraf Pahlavi, Chairman of the Conference.

Very Rev. Dr. Theodore Hesburgh, C.S.G. (President of Notre Dame Univ.), who represented the Holy See — Vatican.

Mrs. Ai Kume, President of Women's Bar Association of Japan, who represented Japan. Mme. Zofia Dembinska, from Commission on State of Women, who represented Poland.

Prof. Peter E. Nedbailo, Kiev State University, who was head of the Ukrainian SSR delegation.

Prof. Volodymyr G. Sokurenko, Dean of Law Faculty, Lviv State University, representative of Ukrainian SSR delegation.

Prof. V. M. Tchikvadze, Associate member of Academy of Sciences of USSR, Director of Institute of State and Law of Academy of Sciences, etc., who was head of the USSR delegation.

Mrs. N. Y. Sergeeva, Vice-Chairman of Supreme Court of Russian SFSR, who was a deputy representative of the USSR.

Mr. David H. Popper, Deputy Head of the United States of America delegation.

Mrs. Rachael C. Nason, Adviser to USA delegation.

H. E. Armin Meyer, USA Ambassador to Iran, who was USA alternate representative.

Mme. Mara Radich, Ambassador to Secretariat of State for Foreign Affairs, who was a representative of Yugoslavia.

Miss Andres Traveletti, representative of International Federation of Business and Professional Women, a non-government organization.

Dr. Maria Chiluye, representative of Union Mondiale des Organisations Femines Catholiques, a non-government organization.

Shown are several representatives of the United Organizations of Women from Central and Eastern Europe. Seated, left to right: Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA p.r. chrman. and sec'y, Women for Freedom, Inc.; Mrs. Maria Detar, president, Council of European Women in Exile (CEWE) representing women from ten countries (she is from Yugoslav group); Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA president; Mrs. Betka Papanek, pres., National Council of Women of Free Czechoslovakia; Mrs. Galia Zilionis, pres., Baltic Women's Council; Mrs. Helena Fedorowicz, Polish group, CEWE. Standing, left to right: Mrs. Irina Zarem-ba, Polish group, CEWE; Mrs. Helen Prociuk, WFUWO internatl. rel. officer; Dr. Zdenka Munzer, exec. board member, Natl. Council of Women of Free Czechoslovakia; Mrs. Constance Coste, Natl. Council of Romanian Women, N. Y.; Mrs. Olga Gulbis, pres., Latvian Women's Assn. in N. Y.; Mrs. Irene Padoch, UNWLA vice-pres.; Mrs. Janina Woyska, Polish group, CEWE; and Mrs. Viktoria Checheta, vice-pres., Federation of Lithuanian Women's Clubs. Missing are: Mrs. Vince Leskaitis, pres. Fed. of Lithuanian Women's Clubs; Mrs. Juta Kurman, pres., Federated Estonian Women's Clubs, and Mrs. Velly Kerjan; Mrs. Vera Bartul, pres., Byelorussian Amer. Women's Assn.; Miss Elita Gobina, secy., Latvian Women's Assn., N. Y. and Mrs. Margaret Buss; Mrs. Elise Tsomaia, Georgian Natl. Alliance; Mrs. Boyan Choukano-f, Bulgarian group, CEWE; and representative of World Union of Lithuanian Catholic Women's Or-ganizations.

HUMAN RIGHTS GROUP

An ad hoc group, the United Organizations of Women from Central and Eastern Europe was formed in New York City this spring for the purpose of issuing a joint Memorandum in 1968, International Year for Human Rights. The project was initiated by UNWLA president, Mrs. Stefania Pushkar, while UNWLA public relations chairman, Mrs. Mary Dushnyck, was responsible for the various groups joining in the project. Mrs. Irene Padoch, UNWLA vice-president, and Mrs. Helen Prociuk, WFUWO international relations officer, also participated in the undertaking.

Signed by twelve organizations, including WFUWO which represents Ukrainian women's groups in eleven countries, the Memorandum listed violations, article by article, of the Universal Declaration of Human Rights by the Communists. It was sent to government representatives attending the International Con-

ference on Human Rights in Teheran, Iran this spring, as well as to United Nations missions and officials, diplomats, legislators and organizations throughout the world. Also, it was personally delivered to several key Conference participants in Teheran by Dr. Walter Dushnyck, UCCA representative attending the Conference. The Memorandum appeared in the Congressional Record twice, in newspapers, over the Voice of America and Radio Free Europe and other media. **M. D.**

REPORT OF UNWLA BR. 60 IN CLEVELAND, OHIO

On January 20 a Sviat Vechir Dinner was held to which members brought traditional dishes.

In February no meeting was scheduled. Instead, the reading of good books was recommended. Books by Maria Halun Bloch, the poetry of Taras Shevchenko in C. H. Andrusyshyn's translation and of Lesya Ukrainka in

Percival Cundy's translation were among those highly recommended for individual reading programs.

On March 7 a meeting with Mr. B. Oblak, stock broker, was held. The topic was "Stocks and Investing." On March 2 Ukrainian Easter egg classes, led by Marie McElroy, were held. On March 24 the members gathered at a Spaghetti Dinner.

In April a tour was held through Bonhard Art Furniture. The tour members were shown slides of decorated interiors of homes and rooms.

On May 9 a Mother-Daughter Dinner was held. On May 30 a chartered bus trip to Soyuzivka delighted many members.

On June 16 a Father's Day Brunch with a visit to Trailside Museum was held.

On July 5-7 the UNWLA Convention was held in Chicago, Ill. Members enjoyed a Cuyahoga River Tour on the Goodtime Biat on July 20.

Chapter's Program Book

Анна Байрак

Оля і русалка Рая

Маленька Оля поїхала з батьками на вакації над море. Погода була гарна і кожного ранку Оля бігла над беріг, бавилася пісочком, збирала мушельки. Знала, що можна їй ходити аж до великих скель, які виставали з моря, а дальше ні, бо там була вже глибока, аж страшна вода.

А в морю, глибоко-глибоко, жила маленька русалка, царівна Рая. Мешкала вона у чудовій палаті, збудованій із мушель, коралів та перел. Її батько був морським царем і деколи брав Раю оглядати моря. Він показував їй різні гори, підводні скелі, малі та великі риби, яких не бувало коло їх палати, та багато інших чудес.

Рая часто випливала на поверхню води близько своєї палати. Вона збирала гарні мушлі та камінці, сідала на скелі, чесала своє волосся і чудово співала. Аж раз побачила на березі маленьку дівчинку. Тією дівчинкою була власне Оля, яка все бавилася сама. Жартуючи, вона кричала до моря „гальо...о...о“ або „угу...у...у!“ І часами здавалося їй, що хтось відповідає „гальо“ і „угу“, а навіть сміється і кличе її до себе. Одного разу вона приглядалася морю і побачила у воді гарну дівчинку з розпущеним волоссям. Та вона не була певна, чи там справді є дівчинка, чи це їй тільки привиджується. Вона протерла очі і знову поглянула на море. Дівчинка приплила ближче, усміхнулася та кивнула їй рукою. Оля не перелякалася, тільки підійшла і спитала:

— Хто ти, як називаєшся?

— Я є русалка Рая.

— Звідки ти прийшла?

— Звідти — Рая показала пальчиком на воду. — Я там живу.

— У воді, в морю? І не втопишся?

— Ні, бо я русалка — сказала Рая.

— Це є багато русалок?

— Багато, але у моєї мами є одна.

— Я також одна у мами — сказала сумно Оля.

— То бавмося разом — закликала Рая. — Я заведу тебе у моє царство.

— Де, у воду? — налякалася Оля.

— О, ні — сміялася Рая, — там ти жити не можеш. Але я маю маленьке царство недалеко берега за скелею.

І вони почали бавитися. За одною скелею Рая мала палату з перел та червоних коралів, за другою гарні мушлі, а в іншому місці дороги каміння і кришталі. Навіть показала Олі велику скриню золотих грошей, яку знайшла на дні моря. Русалка розказувала про життя в морі, про свою палату, про добрих та злих риб. Теж про різних раків, черепах, медуз і про чудові морські рослини.

Оля оповідала про пташок та звірят, про школу, де вчиться читати й писати, про те, що почала вже вчитися музики і вміє заграти одну пісню, яку дуже любить.

Потім вони їли те, що мама пакувала Олі до плястикової торбинки. Рая дивувалася всьому, бо у морю немає таких червоних яблук, ні помаранч, ані бананів. — Ми їмо іншу садовину та рослини, що ростуть на дні моря — пояснювала русалка.

Відтоді дівчатка бавилися разом кожного дня.

Та одного вечора сказала мама Олі: — Завтра рано ти останній раз будеш бавитися над морем, бо після обіду ми вертаємося додому. Оля аж скрикнула: — Ой, так скоро! Ні, мамо, ні, прошу ще не їдьмо. Я так гарно бавлюся, залишимося ще кілька днів!

Але мама відповіла: — Ні, дитинко. Тато вже мусить вертатися до праці, а на тебе жде школа. І науку музики треба продовжувати, а цього року ще й підеш до школи танку.

Оля почала плакати: — Ой мамо, чому я дівчинка, що мусить ходити до школи? Чому я не русалка? Але плачі не допомогли нічого. На другий день рано, як тільки Оля пробудилася, скоро помилася, помолилася до Бозі, поснідала і побігла над море. Тимчасом мама пакувала їх речі. Русалка вже ждала на неї і махала руками. Оля кликнула: — Раю, чи ти знаєш, що я сьогодні вже відїжджаю до дому і ми останній раз бавимося удвох? Рая посумніла.

— Вже сьогодні? То завтра ти вже не вибіжиш на беріг і я більше тебе не побачу? Вони обидві сумували й плакали.

Але як почали бавитися, то повеселішали. Коли вже прийшов час Олі йти додому, русалка сказала: — Візьми собі на пам'ятку від мене оті перли і мушлі. Заки ти приїдеш на друге літо, я собі знову багато дечого призираю.

Тоді Оля побігла і винесла з хати свою велику ляльку і кілька малих, та дала їх Раї. Русалка приплила близько берега і сказала: — Дякую Олю, тепер я вже маю щось від тебе і буду ждати на друге літо, коли ти знову приїдеш.

МИ Б ХОТІЛИ

Ми б хотіли літаками
політати над лісами,
над великими містами,
над озерами, морями,

Політати, покружляти,
а потому скерувати
до того аеродрому,
де найближче нам додому.

Л. Гада й

Тиміш огородник

Мама і тато часто мають клопіт з моїм молодшим братиком Тимошем. Все він щось зробить не так, як треба. Одного разу виліз на гору на гойдалку і звідти скакав, як „лилик-чоловік“. Іншого дня псові сусідів дав понюхати татового крему до голення і той песик бігав запінений і страшив усіх людей.

Навіть коли Тиміш сидить спокійно, то якісь збитки придумує. А вночі сниться йому, що він служить моряком у фльоті і на корабель напали японці. З криком і гуркотом мій брат паде з ліжка і нас усіх будить.

— Треба йому заборонити дивитися на военні програми на телевізії, нарікає тато. — Досить, що я по ночах з большевиками воюю!

Мама журилася, що з Тимошем робити, коли придуть вакації, бо цього року на табір їдемо аж у серпні. Та він знайшов собі дуже добре зайняття. На подвір'ї за хатою покопав грядки, обложив каменями і завів город. Відразу показалося, що з нього добрий огородник — садив, пересаджував і хоч не раз забував поливати, усе росло чудово — далеко ліпше, як на маминих грядках. У Тимоша „зелений палець“, як кажеться по-американськи.

Найкраще вдалися огірочки. Мій брат купив у склепі маленьку торбинку насіння за 15 центів, посадив, і за кілька тижнів рослини розтягнулися по цілому городі. Огірочки вирости малі, грубі як свинки, а смачні які!

Одного дня приїхав до нашого міста цирк. Ми ще ніколи в правдивім цирку не були і дуже хотіли подивитися.

— Ну добре діти, можете піти — сказала мама — це близько коло вашої школи. Але гроші на квитки мусите взяти із своїх скарбонь, бо я платила рахунки і нічого мені не залишилось.

— Христю, позич мені грошей — просив Тиміш — я усі свої видав.

— Нащо ж ти їх видав? Та ж ми дістаємо кожного тижня п'ятдесят центів і я вже заощадила

собі два і пів доляра — відповіла я. Але Тиміш так просив, що я позичила йому гроші на квиток.

Кілька днів після того ми пішли з мамою купувати речі потрібні на табір, а в суботу рано повіз нас тато в гори. Там ми зустріли дітей знайомих з минулого літа і приємно та весело минули нам в таборі чотири тижні.

Коли ми повернулися додому, я мало що не впізнала нашої хати. Усюди так тихо, все якесь заросле. Ми помилися і пообідали, а тоді я побігла на двір. Тиміш казав, що погано чується і хоче відпочити. А, недаром він не мав охоти виходити з хати! Біля дерев на переді будинку повиростало повно листя, а між ними — грубенькі огірочки! Подивилася вгору — а з другого поверху із скриньок на квіти тягнуться аж до землі — огірочки. Бідні квіти навіть не вирости. У сусідки аме-

риканки на травнику ростуть огірочки, а довкруги хати пані Васильченко скрізь огіркові рослини в'ються поміж квітами. В будинку через дорогу огірочки вирости на хідник і звисали на вулицю.

Удома тато і мама допитували Тимоша. Вони хотіли знати як то сталося, що в часі, коли ми були на таборі ціле наше сусідство поросло огірками. Тиміш трохи плакав, бо тато дуже грізно дивився.

— Добре, що ніхто не знає, що наш син те зробив! Вони з мамою не могли довше витримати і почали сміятися. Мій брат повеселішав і став нам розказувати. Коли йому на горолі усе так гарно росло, то він взяв усі свої заощаджені гроші і купив двадцять пачок насіння огірків. Їх він носив у кишенях і потрошки садив усюди.

— Ну, тепер ти мусиш бути дуже чемний і спокійний до кінця вакацій — просила мама. — Сусіди мабуть дещо підозрюють.

Але на тому не скінчилося. Пішли ми на прохід до парку — я (Докінчення на обгортці)

Подивилася вгору — а з другого поверху тягнуться аж до землі — огірочки

Вітаємо!

У цьому числі вітаємо наймолодшу нашу Округу. Округна Рада СУА в Шикаго має спеціальні досяги: створила молодечий Відділ і провела XV. Конвенцію СУА. За те варто всю Округу привітати. Це ми зробимо на іншому місці. А тепер привітаємо оте молоде членство, що об'єдналось у 101 Відд. СУА!

101 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Марійка Войтович
Дарка Гірняк
Софія Гриневич
Уляна Гриневич
Рома Дачишин
Орися Косак
Марійка Кульчицька
Люба Ліщинська
Рома Лоско
Арета Мартинюк
Льоня Надзікевич

Марта Ожга
Таня Сасик
Ірина Субота
Лариса Супгеля
Христина Таран
Люся Терлецька
Галина Траверза
Валя Хринівська
Марта Форович
Діана Шандра
Оксана Яцків

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Новинки з Централі

Дня 4. червня 1968 відбулась у Нью Йорку нарада представниць Екзекутиви СУА з референтками у справі панельної дискусії на Конвенції. У нараді взяли участь — пп. Лідія Бурачинська і Ірина Падох, містоголови, п-і Осипа Грабовенська, секретарка, п-і Іванна Рожанковська, програмова референтка. Панельна дискусія на тему „Напрявні розвитку нашої організації“ має дати перекрій найважніших організаційних проблем СУА. Обговорено також найбільш бажані зміни статуту.

У днях 10.—15. червня 1968 відбулась у Бостоні Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клюбів. Дня 11. червня вітали Конвенцію представниці афілійованих організацій, а між ними також Союз Українок Америки. Привіт виголосила п-ні Марія Душник, референтка зв'язків. Дня 13. червня відбувся Міжнародній Чай з участю всіх заморських клубів, що належать до Федерації. Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) презентувала п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА і програмова референтка СФУЖО.

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Знов наспіли фундації передплат нашого журналу для старших самітних жінок в Європі. П-ні Наталія Яблонська з Торонто вже від початку нашої акції, себто від 1961 р. щороку її надсилає. П-ні Марія Малевич із Пінтсбургу почала цю фундацію у 1965 р., а п-ні Стефанія Бедрій із Нью-арку в 1966 р. і продовжують її. П-ні Марія Мурована з Милвіл уфундувала її в 1965 р., а тепер відновила її.

Щира дяка за те!

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Камілі Токарської, матері п-ні Марії Когутяк, голови Окр. Ради СУА, складаємо 20 дол. на Фонд П'ятсот

Управа 47 Відділу СУА
ім. Л. Українки в Рочестері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Камілі Токарської, матері нашої членки і голови Окр. Ради СУА п-ні Марії Когутяк, складаємо 5 дол. на Фонд П'ятсот, а родині Покійної висловлюємо щире співчуття.

57 Відділ СУА, Ютіка, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Теодора Чорнія, чоловіка довголітньої членки нашого Відділу і фундаторки Дому СУА у Філядельфії п-ні Анни Чорній, складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

59 Відділ СУА, Балтимор, Мд.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олексія Івахова, чоловіка довголітньої членки нашого Відділу і бувшої голови Відділу п-ні Розалії Івахів, складаємо 5 дол. на Фонд Катедри Українознавства.

59 Відділ СУА, Балтимор, Мд.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. проф. Олексі Сеника-Запорізького, чоловіка нашої членки п-ні Надії Сеник, складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

68 Відділ СУА, Сиракюзи, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Камілі з Радзикевиців Токарської, матері голови Окр. Ради СУА п-ні Марії Когутяк, складаю 5 дол. пресвий фонд Н. Ж.

Фалина Войтович, Сиракюзи

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. о. совітника Володимира Пилипця складаємо 5 дол. на Фонд Бабусі

В. і А. Натина, б. мешканці
Сомме Касерне в Авгсбургу

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Наталки Коник складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Наталія Фіглюс, Бофало

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Ольги Білостоцької складають 20 дол. на будову храму св. Софії в Римі

Борис і Ірина Дурбак, Шикаго

До пресових референток СУА

Ми закінчили пів року нашої кампанії за стислим, зв'язким стилем звітів. Радіємо, що Ви нас зрозуміли і достосували своє звітування до цих вимог. Сучасна журналістика змагає до ділового вислову і ми повинні йти за вимогами часу. Щиро Вам дякуємо за те!

Пригадуємо, що ми увійшли у 25-тий рік видання нашого журналу. Восени плянуємо проголосити з тієї нагоди Конкурс на найкращий допис. А тепер прощаємо Вас перед вакаціями і бажаємо гарного літнього відпочинку.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ, 1968

при Громадській роботі

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Конференція Голов Відділів

Дня 31. березня 1968 р. відкрила її п-ні Лідія Дяченко, голова Окружної Ради СВА. Приємно було привітати голов 12 Відділів, що прибули й засіли довкруги великого стола. Відчувалось, що це нарада відповідальних провідниць, які кермують членством цілої округи.

Голова Централі СВА п-ні Стефанія Пушкар виголосила вступне слово. З'ясувала теперішню політичну ситуацію в світі, пригадала про події в Україні, що свідчать про спротив нашого народу та потребу нашої допомоги. А допомога може йти трьома шляхами. Перша — це розголос, інтервенції, заходи різного роду. Друга — це допомога в'язням та їх родинам, а третя — це скріплення нашого власного життя. Кожен наш осяг — це свого роду тиск на советський окупаційний режим.

Це все вимагає нашої повної уча-

сти в організованому житті. Щоб скріпити і змобілізувати наші сили до цієї боротьби — нам потрібна і дорога кожна одиниця. Бо й справді тих кілька тисяч, що станули в рядах Союзу Українок Америки — це лиш невелика частина нашого жіноцтва. Скільки ще є довкруги нас несвідомих, байдужих або й неохочих! Їх мусимо освідомити й пригорнути, до них треба донести той клич про велику потребу нашої Батьківщини.

Для тієї цілі й скликано Конференцію Голов Відділів. Провідниці нашого жіноцтва повинні застановитись над програмою і методами праці. Програма устійнена проводом СВА на цілу каденцію, напрямні включені в резолюції Конвенції СВА. Але як це проводиться в життя? Який вислід того? Отут маємо спільно обміркувати, що треба змінити, що усучаснити, а що й зовсім відкинути в наших завданнях.

Найперш пані голова приступила до організаційної ділянки. Тут треба нам

НАШІ ПОБАЖАННЯ

Щиро вітаємо на новому життєвому шляху п-ні Дзвінку з Путикєвичів і п. Юрія Яцикевича. Нехай Господь Бог обдарить Вас щастям, здоров'ям та успіхами у Вашому сімейному житті для радості Ваших батьків і нашого народу, для якого Ви з наймолодших літ так успішно стали працювати.

З цієї нагоди складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа 70 Відділу СВА
в Пассейку

провести дискусію в таких напрямках: а) приєднання членок, б) пізнання членок і їх потреб, в) планування програми ширших сходин, г) добір гем доповідей та гутірок. До кожної з тих чинників вона подала свої завваги.

Приєднання членок найточніше окреслила п-ні Наталія Лопатинська (10 Відд.). Вона зладила була перегляд жінок у своїй околиці й повільно та послідовно втягала їх до Відділу. Найкраще це робити в товариській розмові — при зустрічі під церквою чи в крамниці. Не настоювати, не намовляти, а лагідно й послідовно запрошувати. Це найкращий спосіб.

Із Конференції Голов Відділів СВА у Філядельфії:

Перший ряд зліва на право: п-ні Марія Зуб, секретарка Окр. Ради, п-ні Стефанія Кохановська (43 Відд.), п-ні Марія Пашук (42 Відд.), п-ні Тося Мельничук (90 Відд.), п-ні Лідія Дяченко, голова Окр. Ради, п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі, п-ні Лідія Бурачинська, заступниця, п-ні Марія Івахів (2 Відд.), п-ні Ярослава Кобрин (13 Відд.), п-ні Галина Царинник (44 Відд.), п-ні Марія Баб'як (48 Відд.). — Другий ряд зліва на право: п-ні Стефанія Колодій (88 Відд.), п-ні Ганна Самутин (59 Відд.), пп. Ростислава Матла і Марія Гарасевич (містоголови 10 Відд.), п-ні Ольга Тритяк (11 Відд.), п-ні Олена Шиприкєвич, містоголова Окр. Ради, п-ні Наталія Лопатинська (10 Відд.), п-ні Мирослава Олійник, вих. референтка Окр. Ради, п-ні Марія Кочерган (20 Відд.), п-ні Леонтина Петрович, госп. референтка Окр. Ради.

The Conference of Branch Presidents in Philadelphia, Pa.

Коли Відділ є активний і в ньому па- нує добра атмосфера, то згодом усі, що їх запрошено, увійдуть у члени.

Пізнання членок і їх потреб пору- шила в дискусії п-ні Стефанія Коха- новська (43 Відд.). У великих Відді- лах трудно цього досягнути. Коли у Відділі є більш як сотня членок та й не всі вони приходять на сходини, не можна збагнути їх зацікавленість. Тому, на її думку, великі Відділи треба по- ділити. Найкраще оправдують себе середні Відділи із 40—50 членками.

Поділ праці на цілу Управу обгово- рила п-ні Лідія Дяченко. Це є неор- хідне, коли Відділ має нормально пра- цювати. Несобов'язковість у праці страшенно відбивається на ефектив- ності, це перетягує голову та ще одну-дві членки Управи і доводить потім до того, що немає охочих до Управи.

Погляд молодого жіноцтва з'ясува- ла п-ні Наталія Даниленко, референт- ка молоді в Окр. Раді СУА. Молоде жіноцтво більш обов'язкове в праці, бо привикло до того в американській школі. Але воно хоче мати у Відділі більше свободи, напр., свободи ви- слову, погляду чи добору своїх ім- през і програми.

Труднощів із конфліктами у Відділі торкнулась п-ні Ярослав Кобрин (13 Відд.). Конфлікти часто трапляються, бо всі ми люди. Завданням голови є їх злагоджувати, не стаючи по чийсь стороні. Вмілим загладжуванням мож- на притупити вістря і привернути до- бру атмосферу у Відділі.

В культ.-освітній діяльності п-ні голова Ст. Пушкар з'ясувала пізнання нашої обрядовості, як чергове завдання. На рідних землях окупант нищить ці тра- диції, отже ми повинні їх тут збері- гати. Це треба робити з увагою і ду- же основно.

В нашій окрузі були спроби виве- сти стилеві народні обряди. Про Ан- дріївський Вечір 10 Відділу розказала п-ні Н. Лопатинська, про Щедрий Ве- чір 20 Відділу п-ні Кочерган, про Ве- ликодні звичаї 90 Відділу п-ні Мель- ничук, про Маланчин Вечір на Над- ніпрянщині 44 Відділу п-ні Царин- ник. Але треба впровадити свято св. Юрія, Івана Купала, святкування об- жинок. Це поглибить нашу працю над пізнанням нашої народньої куль- тури.

У виховній діяльності пані голова вка- зала на великий обов'язок, що тяжить на нас. Це є збереження міцного й здорового молодого покоління та

вщиплення йому любови до знедоле- ної Батьківщини. Перед загрозою аси- міляції та молодечої злочинности му- симо шукати доріг, як протиставитись тому.

Про пізнання новітніх виховних за- сад говорила п-ні Лідія Дяченко, го- лова Окр. Ради СУА. Для цього треба запрошувати сучасних педагогів і ви- ховників із доповідями. Окремо для кожного віку вони можуть дати вка- зівки матерям і бабуням. Про випад- ки молодечої злочинности у нашій громаді розказала п-ні Марія Івахів (2 Відд.).

Найтрудніше є — збагнути елемен- ти національного виховання. Як збе- регти рідну мову у дитини, як викли- кати в неї гордість на своє походжен- ня, як притягнути її до школи укра- їнознавства — це були моменти, по- рушувані в дискусії. Цікаві спостере- ження подала п-ні Стефанія Колодій (88 Відд.).

Суспільна опіка наших Відділів, — згадала пані голова, — є тепер на зворотному пункті. Вже не вистачає — зібрати гроші і вислати залишен- цям чи хворим. Довкруги себе маємо безліч потреб. І то не потреб, що їх можна залагодити грошовим датком. Потрібно нашої уваги, доброго слова, інтервенції. Тому й змагаємо до Гур- тів Добровільної Жіночої Допомоги, що таку підтримку дали б. Тому ра- дить влаштувати панель на тему мо- дерної суспільної опіки, який з'ясу- вав би, що саме вимагається від та- кої працівниці.

Найбільш актуальні завдання су- спільної опіки з'ясувала п-ні Лідія Дяченко, голова Окр. Ради. Це є — висилка незаможної дитини на літню оселю та святочних пакунків і приві- тань воякам у В'єтнамі. Виявилось, що 11 Відділові в Трентоні (п-і Ольга Тритяк) вдалося роздобути адреси мі- сцевих вояків і такі привітання висла- ти. Листи вояків були вміщені в на- шому журналі.

По закінченні цих ділянок праці п-ні Дяченко приступила до теми Окруж- них Рад. Головною заставою голови був **бюджет Окружної Ради**. Як зна- ємо — Окружна Рада має поважні репрезентаційні завдання у громаді, багато організаційних видатків, а не- раз і потребу певних пожертв. Із не- великих вкладок Відділів вона не мо- же зачерпнути. Знов коли Окр. Рада займатиметься влаштуванням імпрез для придбання гроша, тоді не зможе виконати своєї керівної і координу-

ючої ролі. Отже голова висуває про- позицію — зобов'язатись до вплати 50 ц. від кожної членки річно. Вона дає це під розвагу головам для обмір- кування на Управі Відділів.

Окрім того Окр. Рада СУА запля- нувала видавати Бюлетень для інфор- мації про працю Відділів округи. Це буде квартальник невеликого форма- ту з короткими звідомленнями і віст- ками.

На цьому закінчилась Конференція Голов Відділів. Вона дала багато думок, обмін досвідом і віру в те, що в нашу працю можна внести багато нового.

Присутня

БРОНКС, Н. Й.

Річні збори 8 Відділу СУА

Дата: 11. лютого 1968 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні Розалія Федьків і привітала п-ні Марію Демидчук, представницю Окр. Ради.

Президія: п-ні Марія Демидчук, го- лова, п-ні Павлина Підуста, секре- тарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Р. Федьків, голова, п-ні Марія Кончак, заступниця, п-ні Анна Свенсон, ка- сієрка.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ має 20 чле- нок і одну почесну. Відбув 7 ширших сходин і 7 засідань Управи. 3 Відділу вибули дві членки — упокоїлися бл. п. Єва Корпало і бл. п. Катерина Охма- нович. Наше Життя передплачує 9 членок. Відділ вислав делегатку на СКВУ.

б) **Культ.-освітня й імпрезова:** Дня 18. червня Відділ відбув прогульку на „Верховину“, 22 жовтня відзначив імпрезою і бенкетом 40-літній ювілей свого існування. У Жіночій Сесії СКВУ взяло участь 2 членки, а 5 чле- нок взяло участь у бенкеті. Дня 3-го грудня Відділ улаштував панахиду за померлих членок. Потім відбулась мила гостина. Відділ брав участь у всіх починах Окр. Ради, як відкритті Музею Нар. Творчости і Вишиваних Вечерницях. Активно співпрацював із церквою при коляді й ялинці.

в) **Суспільна опіка:** Голова та рефе- рентки відвідували хворих членок у шпиталі та брали участь у похоронах померлих членок, даючи квіти від Від- ділу та пожертви на Служби Божі.

г) **Господарська:** Відділ улаштував продаж печива у церковній галі.

е) Фінансова: Відділ мав 466 дол. приходу і 365 дол. розходу.

Контр. Комісія ствердила, що книги є в доброму порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії.

Нова Управа: п-ні Розалія Федьків, голова, п-ні Марія Кончак, заступниця, п-ні Ольга Химчук, секретарка, п-ні Анна Свенсон, касієрка і орг. реф., пп. Ольга Діба і Марія Масна реф. сусп. опіки і господарські.

Контр. Комісія: пп. Підуста, Масна і Турянська.

Збори закінчено смачною перекускою і кавою, а по молитві голова подякувала п-ні Демидчук за гарне переведення Зборів, усім членкам за співпрацю і прислала їй в майбутньому.

Управа 8 Відділу СУА

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Річні збори 16 Відділу СУА

Дата: 18. березня 1968 р.

Президія: п-ні В. Ермоленко, голова, п-ні Ніна Колодницька, секретарка.

Звітували — п-ні Мирослава Петришак, голова, п-ні Ольга Таратула, секретарка, і референтки — п-ні Марія Паньків фінансова, п-ні Соня Покотило організаційна, п-ні Ольга Луцик культ.-освітня, п-ні Ніна Микуляк господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ став членом Окр. Ради СУА в Шикаго. Вислав свою представницю на СКВУ.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував виставку нар. мистецтва, Свято Героїнь УПА, Свято Матері й святочні сходи, присвячені жінкам у Центральній Раді, роковинам походу Б. Хмельницького, Листопадового Зриву, вшануванню Митрополита Шептицького. Участь у коляді. Пожертва 100 дол. на Фонд Катедри Українознавства.

в) Зв'язки: Відділ взяв участь у зборах Союзу Жіночих Організацій і у Фестивалі Національностей.

г) Сусп. опіка: Потребуючим у ЗСА й Європі йшла допомога в пачках та грошах.

е) Господарська: На кожні сходи Відділу був приготований добірний буфет.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Одарка Король, висловила признання Управі за виконану працю й поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Мирослава Петришак, голова, п-ні Неля Дмитришин,

заступниця, п-ні Ольга Таратула, секретарка, п-ні Соня Покотило, фін. референтка. Референтками стали — п-ні Ольга Луцик культ.-освітньою й пресовою, п-ні Марія Процай нар. мистецтва, п-ні Ніна Микуляк господарською.

Контр. Комісія: пп. Одарка Король і Олена Березюк.

Збори закінчено гимном СУА.

Ольга Луцик
пресова референтка

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Гостинність 17 Відділу СУА

Я мала приємну нагоду побувати під час сезону в березні й квітні ц. р. в Маямі-Біч. Ще сильніше переконалась я, яке важливе значення має СУА, особливо тоді, коли подорожуєш сама в чужому оточенні, далеко від рідні й знайомих. І як ви розшукаєте якийсь Відділ СУА, то почуваетесь як у рідної мами у гостях. Очевидно, це лиш тоді, як вас приймають так, як приймав мене 17 Відділ СУА ім. О. Теліги, що його очолює п-ні Рій з її заступницею п-ні Подубинською.

Що мене так приємно здивувало, це була їхня активність у роботі, дружність і мила поведінка між собою та близька співпраця з усім громадянством. Це виглядає, як одна велика родина. Відділ складається з яких 60-ти членок і, не дивлячись на те, що більшість із них у поважному віці та розкидані в життєвих умовах на віддалі 5 до 15 миль — проби хору відбуваються два рази на тиждень.

Була я в них на трьох імпрезах: на Шевченківській Академії, на Зустрічі Союзнок і на святі Жінки-Героїні.

Академія була влаштована спільно з громадянством і мала гарно підготовлену програму. Відкрив вечір інж. Ковальчук, доповідь мав проф. Паладійчук, бандурист із Києва дуже гарно грав на бандурі, чудову точку підготувала п-ні М. Біляк із школярами українознавства, і прекрасно виконав на фортепіані кілька речей Богдан Сперкач.

Друга незвичайно цікава імпреза — це була Зустріч Союзнок, туристок, та членок різних організацій. Очевидно, це було получене з бенкетом із смачними українськими стравами, включено з голубцями та варениками. Успішно та з гумором вели цей вечір пп. Рій та Подубинська, а особливо

активні були гості — мужчини з Канади, які брали участь у розмовах, у продажі книжок та висвітленні цікавих фільмів.

А про третю імпрезу, Свято Жінки-Героїні, згадано в попередньому числі Нашого Життя.

Ніна Карпинич
Філядельфія

ШИКАГО, ІЛЛ.

Річні збори 22 Відділу СУА

Дата: 13. лютого 1968 р.

Збори відкрила молитвою п-ні М. Юзефович, голова. Привіт від Окр. Ради передала містогорова п-ні О. Гарасовська.

Президія: п-ні Іванна Горчинська, голова, п-ні Ліна Басюк, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Марія Юзефович, голова, п-ні Ірина Дурбак, секретарка, п-ні Іванна Городиська, заступниця, п-ні Надія Дзидзан, фін. референтка і референтки — п-ні Галя Янчишин організаційна, п-ні Анна Білинська культ.-освітня, п-ні Марія Хрептовська сусп. опіки, п-ні Анна Васильовська зв'язків, п-ні Любомира Денисюк пресова, п-ні Анна Німчановська господарська, п-ні Люся Самбірська радієва.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Ширші сходи членства відбувалися щомісяця. На радіопрограмі п-ва Самбірських Відділ що-п'ятниці мав свої передачі. Відділ вислав делегатку на СКВУ, яка приймала також участь у Жін. Сесії.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Першою особливою успішною імпрезою Відділу була „Жива Газетка“ під керівництвом п-ні О. Гарасовської, імпр. референтки. Восени Відділ улаштував традиційні Вишивані Вечерниці. У Різдвяному часі влаштовано Традиційну Кутю при великій кількості учасників. Молодь і членки Відділу виконали пантоміму пера О. Гарасовської п. н. „Україна в поклоні новонародженому Ісусові“.

в) Сусп. опіка: Відділ допомагав українським школам у Бельгії, Німеччині й Бразилії, висилаючи щомісяця гроші, а також книжки й одяг.

г) Зв'язки: Відділ взяв участь у мистецькій програмі „Різдво довкруги світу“, де виведено вище згадану пантоміму. Делегатки Відділу брали участь у Конвенції Іллінойської Федерації Жінок.

Нова Управа: п-ні Марія Юзефович, голова, п-ні Марія Семків, заступниця

ця, п-ні Ірина Дурбак, секретарка, п-ні Дарія Менцінська, касієрка, п-ні Надія Дзидзан, фін. референтка. Референтками стали — п-ні Галя Янчишин організаційна референтка, а пп. Олена Чуба, Олена Крихтяк, Валерія Чичула, Ярослав Фаріон, Ліна Басюк — члени референтури, п-ні Анна Білинська культ.-освітня референтка, а пп. Софія Крупка, Соломія Кавка, Ольга Гоевич, Оріся Гарасовська — члени референтури, п-ні Ольга Мартинюк, хроніка Відділу, п-ні Уляна Терлецька, голова радієвої колеції, пп. Рома Турянська, Оріся Гладка, Люся Самбірська — члени, п-ні Марія Хрептовська, реф. сусп. опіки, пп. Ангеліна Майка, Марія Кецала, Анна Ленник — члени референтури, п-ні Анна Васильовська, референтка зв'язків, п-ні Любомира Денисюк, пресова, п-ні Марія Гриневич, господ. референтка, пп. Наталія Яворська, Стефанія Березецька, Ольга Мицанка — члени референтури, бібліотекарки — пп. Марія Погорецька й Анізія Струц.

Контр. Комісія: пп. Марія Ванджур, Анна Німчановська й Іванна Горчинська.

Збори закрила перевибрана голова й побажала новій Управі успіху в праці.

Любомира Денисюк
пресова референтка

ПОТАКЕТ, Р. Ай.

Виставки нар. мистецтва

Дня 1. квітня відкрито в залі великого торговельного центру в Провіденсі виставку нар. мистецтва заходами 25 Відділу СУА. У двох скляних перегородках були виставлені — вишивка, кераміка, тканини, ляльки та дереворізьба. Все це зложили членки Відділу з власних збірок. Великі громади покупців, що проходили через осередок, спинялись перед тими скарбами. Виставка була засоблена відповідними написами, що інформували про походження виставлених предметів. Виставка тривала до 28. квітня цр.

Дня 17. квітня відбувся у місцевій бібліотеці показ писання писанок. Показ переведено на тлі виставки писанок, що тривала від 2. до 30. квітня 1968 р. Її влаштував 25 Відділ СУА на запрошення управи бібліотеки. Керівничка бібліотеки поставилась дуже прихильно до цього почину, даючи всю можливу підтримку. З нагоди показу бібліотека видала летючку з інформаціями про українські писанки.

Тижневик „Провіденс Сандей Джорнал“ присвятив українським писанкам 7. квітня ц. р. цілу сторінку.

Писанки на виставку зложили членки 25 Відділу СУА, а деякі дали п-ні Джан Косюк і п. Лев Коник. Показ писанок провела п-ні Марія Калеська.

Присутня

П-ні Марія Васько
Mrs. Maria Wasko, Board member of
Branch 26 in Detroit, Mich.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Вшанування членки 26 Відділу СУА

Наш Відділ влаштував недавно тому зворушливу зустріч. Це сталося з нагоди придбання нового дому нашої членки п-ні Марії Васько. Ініціаторами тієї зустрічі були — пп. Анна Ганиш, Марія Воскрес, Анна Завінська, Параня Марків.

Дня 16. березня вони прибули до нового дому п-ні Васько, застелили столи із свічками і заставили його обідом, що самі привезли з собою. По обіді провід перейняла п-ні Катерина Хом'як. Вона коротко переповіла життєпис п-ні Васько та свою співпрацю з нею. Потім закликала присутніх членок висловитись до того. Всі дуже мило згадували свою співпрацю з п-ні Васько, бажали їй щастя в новій хаті та кріпкого здоров'я, щоб вона могла надалі працювати у Відділі, як дотепер.

Присутні відспівали їй „Многая літа“, а голова п-ні Анна Байко подарувала п-ні Васько гарну кераміку. Від присутніх вручила їй скромний дар п-ні Марія Воскрес.

На закінчення промовила п-ні Марія Васько, подякувала за цю милу

несподіванку і виявила своє зворушення словами признання, що їх почувала. Та сказала, що без співпраці всіх членок вона була б того не зробила. „Коли Всевишній обдарує мене здоров'ям буду далі з вами працювати“. З цієї нагоди п-ні Васько подарувала 10 дол. на пресовий Фонд Нашого Життя.

П-ні Марія Васько не є персечною членкою нашого Відділу. Впродовж 36 років вона віддано працює у 26 Відділі, де займала пости голови, писарки або скарбнички. Кожну працю виконувала віддано і дбайливо. Замітне було те, що на зборах не витрачувала час на дрібничкову розмову, точно прочитувала вказівки з Централі та старалась їх проводити в життя. Пригадуємо це з нагоди нашої Зустрічі, щоб читачки Нашого Життя бачили, як членство СУА шанує відданих і обов'язкових Союзнок.

Катерина Яремчук

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Небуденний Вечір 33 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Кожен Відділ очікує активності від членок т. зв. середнього віку. Та активність членок-пенсіонерок не переводиться в нас і є особливо цінена. Тому не довго, що **80-ліття всім любленої і шанованої п-ні Єлисавети Антонович**, активної членки (пропущення імпрези чи сходин Відділу у неї виключене) і касієрки, Управа 33 Відділу використала, щоб висловити їй вдячність і признання. Іменинниця не знаючи нічого, очікувала з дочкою д-р І. Левичкою Союзнок на запроваджене в її мешканні засідання. Точно в 7-мій годині з усіх сторін із пакунками прибули пані. Зі зворушенням п-ні Антонович дякувала за бажання, квіти і подарунки. А Союзники не тратили часу і в мить усі при застеленому столі гостилися теплою вечерою і тортом. Попливла товариська розмова, жарти, а там пісня. Час проминув скоро, зроблено знимку і треба було прощатися.

Подорозі в думках супроводжала мене постать іменинниці, то за касовим столиком, зі збірковою листом, то при обраховуванні готівки. Напевно не одна з нас застанувлялась, у чому тайна такого гарного вигляду нашої прабабуні. А це ясне: молодість вигляду й думки зберігають усі з творчою силою — громадські діячі.

М. І. К.

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Відвідини 35 Відділу СУА

Дня 19. травня ц. р. наш Відділ відвідали представниці Централі СУА. З Філадельфії прибула п-ні Лідія Бурачинська, містогорова, а з Нью Йорку пп. Оксана Рак, голова Окр. Ради і Наталя Чапленко, культ.-освітня референтка Гол. Управи. Членство Відділу зібралось на свої ширші сходи, щоб їх привітати.

Сходи відкрила п-ні Анна Опарик, голова Відділу. Вона привітала гостей, розказала про теперішній стан та пляни Відділу і просила висловитись у свою чергу. Першою промовила п-ні Оксана Рак, згадала про взаємні Відділу з Окр. Радою та запросила членок зробити прогульку до нашого Музею Нар. Творчости. П-ні Л. Бурачинська розказала про найновіший осяг Централі, меморіал в обороні прав людини та про приготування до XV. Конвенції СУА. П-ні Н. Чапленко пригадала наші заходи пізнання обрядовості і прохала виповнити запитник Великодніх страв, що їх Відділ одержав недавно тому.

Зчergi Управа Відділу приступила до поалагодження біжучих справ, як плачення вкладок і розпродажі квитків на найближчу імпрезу. Виявляється, що Відділ збирається посвятити свій власний прапор.

Слідувала спільна перекуса, при якій присутні ще довго гуторили. Цікаво було почути про переходи Відділу, що заснований ще в 1932 р. Частина давнього членства залишилась, хоч і не всі близько мешкають. Відділ доповнило нове членство, як напр. голова п-ні Опарик і секретарка п-ні Кокольська, народжені в Америці, але виховані в краю. Відділ має всі дані гарного розвитку.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні збори 41 Відділу СУА

Дата: 18. лютого 1968 р.

Збори відкрила голова п-ні Ангеліна Банах привітанням п-ні В. Ценко, представниці Окр. Ради, усіх членок 41 Відділу й попросила всіх присутніх однохвилинною мовчанкою віддати шану всім покійним членкам Відділу.

Провід зборами передала п-ні Ценко, яка з черги попросила членок Управи до звітів.

Контр. Комісія ствердила, що книги Відділу ведені дуже добре, знаходяться в порядку. Поставлено внесок

Із гостини 33 Відділу СУА у Клівленді:

Сидять зліва на право, пп.: Тарнавська Юлія, секретарка Окр. Ради, Яремко Іванна, голова 33 Відділу СУА, Антонович Є., іменинниця, Янів Марія, голова Окр. Ради, Ярош З., вих. реф., Дубас Євгенія, містогорова 33 Відділу, Демчук Стефанія, секретарка.

From the Party of UNWLA Branch 33 in Cleveland, Ohio

на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні А. Банах, голова, п-ні Л. Одежинська, заступниця й організаційна реф., п-ні Н. Вайда, секретарка, п-ні І. Гельо, касієрка, п-ні А. Дзівак, реф. сусп. опіки, п-ні В. Харина, культ.-освітня реф.

Контр. Комісія: п-ні М. Чопик, голова, пп. С. Обушак і Я. Галан, члени.

Учасниця

Річні збори 42 Відділу СУА

Дата: 28. січня 1968 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні М. Пашук.

Президія: п-ні Олена Лотоцька, голова, п-ні Лідія Бурачинська, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Марія Пашук, голова, п-ні Анна Сивуляк, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 39 членок, у тому 8 передплатниць Нашого Життя. Відбув 8 ширших сходи і 5 засідань Управи. На Жіночу Сесію СКВУ вислав 5 делегаток.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Дня 8. січня 1967 відбувся Свят-Вечір, 5. лютого поминки за померлих членок, 12. березня бінго, 16. квітня Свячене, 7. травня Свято Матері-Союзянки, 15. жовтня бінго.

в) Сусп. опіка: Членки Відділу заговорили кілька Служб Божих у нашого священика в Югославії. Хворих відвідували вдома і в шпиталі.

г) Господарська: На ширших схо-

динах шановувано членок, що мали того місяця свої уродини. Кожного разу була невелика перекуса.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Катерина Пак, ствердила, що книги Відділу є в доброму порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Пашук, голова, п-ні Олена Марків, заступниця, п-ні Анна Сивуляк, секретарка, п-ні Пелагія Малиновська, касієрка. Референтками стали: п-ні Анна Мельник організаційною, п-ні Лідія Бурачинська культ.-освітньою і пресовою, пп. Катерина Пак і Ангела Дава господарськими.

Контр. Комісія: пп. Марія Бендзяк, Ольга Бабій і Катерина Пак.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я. При невеликій перекусці членки ще довго гуторили.

Л. Бурачинська
пресова референтка

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Річні збори 47 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 3. грудня 1967 р.

Звіти Управи зложили: п-ні А. Капітан.

Президія Зборів: п-ні І. Костинюк, голова, п-ні О. Ганушевська, секретарка.

Протокол останніх зборів прочитала п-ні М. Приймак.

Звіти Управи зложили: п-ні А. Капітан, голова, п-ні С. Залітач, секре-

тарка, пп. С. Годованець і М. Крижанівська, скарбнички, й референтки — п-ні І. Руснак культ.-освітня, п-ні Н. Єйна виховна, п-ні Е. Кольцо господарська, п-ні О. Ганушевська пресова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Звітний рік короткий, бо всього 9 місяців. Відбулося 7 засідань Управи і 6 ширших сходин.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відбулися сходини з такими рефератами: 50-ліття Української Державности й 25-ліття УПА; висвітлення знімок з ЕКСПО-67 та виміна вражень; відчитано літературні довідки наших письменниць із захоотою творення Гуртків Книголюбів; сходини в честь патронки Відділу з рефератом на тему: „Тло, в якому розвивався творчий дух Л. Українки“; сходини-зустріч із новозаснованим 46 Відділом СУА з рефератом д-ра Артимовича про рака у жінок. Влаштовано імпрези: Свято Матері, Баль градуантів, Показ Історичних Строїв, улаштований Окр. Радою, в якому наш Відділ співпрацював, Зустріч голови Централі п-ні Ст. Пушкар із нашим Відділом.

в) Виховна: При Відділі існує Світличка, до якої є вписаних 30 дітей. Світличку провадить п-ні С. Лаба. Світличка влаштувала Свято Матері й градуацію на закінчення шкільного року.

г) Суспільна опіка: Відділ опікується дітьми в Куфштайні (Австрія) й у Бельгії та трьома бабусями в Німеччині.

г) Господарська: Займається підготовкою буфетів для імпрез.

д) Пресова: Дописи про діяльність Відділу були поміщені в Нашому Житті й щоденнику „Свобода“.

е) Фінансова: Стан каси в останньому році був 2,196.70 дол. приходу та 1,860.04 дол. розходу.

Контр. Комісія: Після звіту голови п-ні І. Костинок, п-ні Ю. Белей, членка, ставить внесок, щоб уділити абсолюторію уступаючій Управі, що Збори ухвалили.

На жаль, Загальних Зборів 3. грудня 1967 р. не закінчено, тому дня 7-го квітня 1968 р. відбулося продовження Загальних Зборів, на яких були присутні голова Окр. Ради п-ні М. Когутяк і її заступниця п-ні С. Онуфрик.

Дата: 7. квітня 1968 р.

Президія: п-ні І. Костинок, голова, п-ні М. Когутяк, почесний член, пп. О. Ганушевська і І. Мартинець, секретарки.

Протокол попередніх зборів відчитала п-ні О. Ганушевська.

Нова Управа: п-ні М. Крамарчук, голова, п-ні А. Смеречинська, місто-голова, пп. М. Приймак і М. Залігач, секретарки, п-ні С. Годованець, скарбничка. Референтки — п-ні І. Руснак культ.-освітня, пп. Н. Єйна і О. Харамбура виховні, п-ні О. Гадзінська зв'язків, п-ні І. Мартинець пресова, п-ні С. Залігач суп. опіка, п-ні І. Шмігель господарська.

Контр. Комісія: пп. А. Капітан, Ю. Белей і О. Ганушевська.

Збори закрила нововибрана голова, дякуючи за довір'я, закликаючи членок до співпраці і заявляючи, що постарается зробити все, що в її силі, щоб Відділ розвивався і працював так, як досі.

С. Ганушевська й І. Мартинець
секретарки зборів

ДІТРОЙТ, МИШ.

Вишивані Вечерниці 63 Відділу СУА

Дня 21. жовтня 1967 р. відбулись у Кобо Гол Вишивані Вечерниці. Імпровізовані референтки з Олею Захарій на чолі дуже помислово прикрасили залю. На кожному столику була вишвана серветка, накрита прозорою попельничкою, від якої на тоненьких ниточках виходили догори сині та червоні повітряні м'ячики. Це робило враження повітряних квітів.

Почали прибувати гості. Було понад

50 вишиваних суконь, поміж ними багато вечірних. Жюрі мало трудне завдання. У склад його увійшли пп. Давн Сауд, Євгенія Тріска, д-р Валентина Савчук, Тамара Куропась, Христіна Камінська та панове Ярема Козак, Роман Бараник. Аранжерями за бави були п-во Ірина та Юрій Лаврівські з Бофало.

Перші три нагороди вручила рада міста п-на Маруся Бек. Її одержали по черзі — п-ні Ірина Трищецька (вишвана подушка, що її виконала п-ні Марія Козак), п-ні Калина Миколенко (кераміка, що її подарувала п-ні Оля Федчишин), п-ні Зеня Юрків („Слово в Полку Ігореві“, що його подарувала п-ні Олена Климишин). Голова п-ні Іванка Цісик вручила квіти десяти відзначеним — пп. Гена Барнич, Ірина Гнатюк, Марія Козак, Марія Лончина, Анастасія Мазяк, Віра Русацка, Віра Савчук, Анастасія Стельмах, Ніна Черняк. Окрім того п-на Анастасія Стельмах одержала 25 дол., призначених для студентки, що бере активну участь у житті української громади.

Дохід із Вишиваних Вечерниць призначено на укр. катол. середню школу в Гемтремку.

Д-р В. Савчук

ДЕНВЕР, КОЛО.

П'ятилітній ювілей 75 Відділу СУА ім. Олени Степанів

Наш Відділ почав шостий рік своєї праці. Невеликій частині нашого гро-

Управа і членство 75 Відділу СУА в Денвері:

Перший ряд зліва, сидять: пп. Мотник Емілія, госп. реф., Нижник Марія, скарбник, Левченко Стефанія, голова, Дутчак Стефанія, заступниця, Беймук Леся, секретарка. — Другий ряд зліва, стоять: пп. Венжівська Марія, Муж Анастасія, Колтунюк Тося, Оришин Івалія, Стебельська Стефанія, Чайківська Анна, Барда Сильвія, Григоришин Марія. — Третій ряд: пп. Цебрій Павліна, виховна реф., Олексюк Олена, Цебрій Євгенія, Шкапіч Анна, Фіглюс Марія, Прокроп Ірена.

Board and members of UNWLA Branch 75 in Denver, Colo.

Управа і членство 82 Відділу на Бронксі:

Перший ряд сидять від ліва, пп.: О. Гентіш, І. Клим, М. Барагура, Д. Лисько, О. Соневицька, К. Чорнодольська, М. Савчак. — Другий ряд, стоять від ліва, пп.: Л. Гошовська, І. Іванчишин, Ю. Криса, С. Раковська, Л. Вовчук, І. Загаляк, М. Васьків, С. Чорнодольська, А. Кіршак. — Третій ряд, стоять від ліва, пп.: Я. Лісовець, С. Гніздовська, О. Гірна, О. Миськів, С. Данилович, Н. Попель.

Board and members of UNWLA Branch 82 in Bronx, N. Y.

мадянства, що активно і морально підтримувала нашу працю в цьому часі, щиро дякуємо. Окремо вдячно згадуємо місцевого диригента церковного хору при укр. католическій церкві п. Ярослава Нижника, що з-посеред наших членок організував Співучий Гурток, який виступав на місцевих імпрезах. Гурток був запрошений і виступав також на Міжнародному Дні, що його влаштував жіночий католицький каледж „Льорето-Гай“.

У березні ц. р. Відділ ухвалив започаткувати добровільну грошову збірку на Катедру Українознавства при Гарвардському університеті.

Збірковою акцією зайнялись пп. Стефанія Левченко, Леся Беймук та Марія Биковська. Прихильники і симпатичні нашого Відділу радо підтримують нашу ініціативу.

Минулого року проведено подібну збірку на Університет у Римі, що дала 650 дол. Збіркою зайнялись пп. Стефанія Левченко і Леся Беймук.

Управа Відділу плянує в літньому часі влаштувати пікнік. Це є щорічна наша товариська зустріч, яка не тільки оживляє життя нашої громади, але дає Відділові дохід.

Стефанія Левченко, голова

БРОНКС, Н. Й.

Річні збори 82 Відділу СУА

Дата: 7. квітня 1968 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні Докія Лисько. Окружну Раду СУА репрезентувала п-ні Леся Кіршак.

Президія: п-ні Ольга Соневицька, голова, п-ні Олена Гентіш, секретарка.

Протокол з попередніх зборів відчитала п-ні Оксана Миськів.

Звіт склали: п-ні Докія Лисько, голова, п-ні Оксана Миськів, секретарка, п-ні Ірина Загаляк, касієрка й усі референтки.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ має 45 членок. За діловий рік відбулося 10 ширших сходів і 9 засідань Управи. Членки брали участь у СКВУ і в відкритті Музею СУА, якому п-ні Ольга Гірна подарувала кілька експонатів. Організаційна референтка влаштувала перед-різдвяний базар.

б) **Культ.-освітня:** Дня 16. квітня 1967 р. влаштовано для громадянства мистецький вечір з участю керамістки п-ні Слави Геруляк-Туркевич та поета й мистецтвознавця п. Вадима Лесича. 30. грудня 1967 р. відбувся літературно-мистецький вечір у 20-ліття смерті Катрі Гриневичевої з участю д-ра Яр. Гриневича й п-ні Лідії Крушельницької. Культ.-освітня референтка

дбала, щоб на ширших сходинах відбувалися гутірки та самостійні доповіді членок чи запрошених доповідачів, або були відчитані готові доповіді з Централі. Відбулися святочні сходи в честь жінок-героїнь та в пам'ять Наталени Королевої з участю п-ні Н. Чапленко.

Імпрезова: Відділ влаштував дві самостійні імпрези — Запусний Вечір 5. березня 1967 р. і Запусний Вечір 25. лютого 1968 р. Референтура допомагала іншим референткам влаштувати імпрези.

г) **Виховна:** Дня 18. лютого організовано перший на терені СУА Дитячий Гурток Книголюбів. Гурток відбув 5 звичайних сходів, та три святочні з участю дитячих письменників — Володимира Барагури, Лесі Храпливої й Леоніда Полтави. Гурток заклавав власну бібліотеку, влаштував змаг у читанні українських книжок, зложив сім долярів на видавничий фонд ОІДЛ з власної каси. Референтка брала участь у нарадах виховних референток Окр. Ради СУА-Нью Йорк, у виховній сесії СКВУ, а 31. березня 1968 р. на ширших сходинах прочитала реферат „Виховні завдання батьків і збереження молодого покоління“. Дня 4. червня 1967 р. влаштувала свято в поклоні матерям-батькам.

г) **Сусп. опіка:** В межах діяльності

референтури відвідувано хворих, переведено збірки на суспільні цілі. Референтка включилась у збірку на ФКУ на терені Бронксу, яка дала суму 525 дол. Вислано 14 пакунків до Бразилії, Польщі, Мадярщини, в Україну й українським воякам у В'єтнамі. Вислано одну дитину на 3-тижневне перебування в літньому таборі СУМА. Дня 29. березня вислано на руки ген. Вестморленда звуко-записну стрічку з Великоднім привітом від українських матерів американським і союзним воякам у В'єтнамі для радієвої передачі на Великдень за обома стилями.

д) Пресова: Референтура інформувала українську щоденну пресу і журнал Наше Життя про діяльність Відділу. Збирала передплати й приєднувала нових передплатниць.

е) Господарська: Референтура приготувала буфет на імпрези й ширші сходи. Влаштувала парохіяльне Свячене в 1967 р.

е) Фінансова: Каса Відділу мала 1,809.84 дол. приходів і 1,330.48 дол. розходів. На загально-громадські цілі, а саме на Музей СУА, СКВУ, ОПДЛ, ФКУ, будову церкви на Бронксі й у Глен Спей та на харитативні цілі Відділ жертвував понад 500 дол.

На внесок Контр. Комісії під головуванням п-ні Надії Попель признано абсолюторію уступаючій Управі.

Нова Управа: голова — п-ні Олена Гентіш; містогорова — п-ні Надія Попель; секретарка — п-ні Олена Лиско; касієрки — пп. Ірина Загалак і Ярослава Лісовець (заступниця). Референтки: організаційна — п-ні Іванна Клим; культ.-освітня — пп. Софія Раківська й Наталія Клецов (заступниця); виховна — пп. Олександра Кіршак, Оксана Миськів і Стефанія Гніздовська (заступниця); імпрезова — пп. Ірина Іванчишин і Софія Данилович (заступниця); сусп. опіка — пп. Мирослава Савчак і Марія Васьків (заступниця); пресова — пп. Марія Барагура і Лідія Вовчук (заступниця); господарська — пп. Ольга Гірна, Леонтинна Гошовська, Юлія Криса та Анна Стасів (заступниця).

Контр. Комісія: п-ні Докія Лисько, голова, пп. Ольга Соневицька і Клявдія Чернодольська, члени.

Збори закінчено молитвою.

Марія Барагура
пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Показ Народнього Вбрання 88 Відділу СУА

Дня 26. травня 1968 р. відкрила Вечір п-ні Стефанія Колодій, голова Відділу. Привітавши представниць Централі, Окр. Ради і Відділів СУА вона покликала до проводу Вечора п-ні Оксану Генгало, членку 20 Відд. СУА. Проф. О. Генгало дала загальний огляд народнього вбрання українських земель, розглядаючи поодинокі його відміни. При тому спинилась докладніше на його крою і прикрасах. На початку людина вгорталася в кусники тканини (з того часу в нас залишились обгортки чи плахти), потім шила собі одяг із чотирикутників (стародавній крій народніх сорочок), а шойно пізніше достосовувала крій до форм людського тіла (корсетка, байбарак). Прикраси одягу в нас — це вишивка, тасьма, плетений шнурок, стрічка.

Народні строї вона поділила на три групи й відповідно до того проводила показ. Найперше показала строї центральних земель, яких було чотири. Стрій із Київщини вивела п-ні Леся Логин, із Полтавщини пп. Люба Бучинська й Ірина Зазуляк, а з Чернігівщини п-ні Стефанія Стасюрак. У другій групі були Полісся, Бойківщина і Лемківщина. Стрій із Полісся демонструвала п-ні Галя Нагірняк, із Бойківщини п-ні Оля Богдан, із Лемківщини пп. Марійка Леськів і Леся Романець. Сюди належав також стрій із Жовківщини, с. Боянець, моделювала п-ні Ольга Терлецька. Третю групу творили Гуцульщина, Покуття, надністрянське Поділля і Буковина. Гуцульські строї вивели пп. Оля Гаманюк, Лідія Терлецька, Марія Нишот, Стефанія Терлецька. Стрій молодіці з Покуття випроводила п-на Софійка Дмитрук, із Борщівщини пп. Катерина Богдан і Марія Гаманюк, а стрій із Буковини п-ні Валентина Логин.

Багато труду коштувало Управі Відділу роздобути цих 17 стрій. На молодих струнких постатях вони чудово вирізнявались і чарували присутніх. Давали справді повну уяву про багатство і різноманітність нашого народнього вбрання.

У другій частині програми був показ сучасного вбрання, прикрашеного вишивкою. Сукні демонстрували пп. Марійка й Оля Гаманюк, Леся Зазуляк, Ірина Колодій і Катерина Богдан.

Дитячі речі вивела Наталка Дуда. Моделі були наскрізь сучасні й ошадно прикрашені вишивкою. На увагу заслуговували вечірні сукні пп. Марійки Гаманюк і Катерини Богдан. Уміння і смак їх власниць треба подивляти.

Вечір мав також мистецьку програму. Трію Юного СУМА під проводом проф. Зої Маркович (пп. Леся Романець, Марійка Гаманюк, Ірина Зазуляк) відспівало спершу пісні „Утоптала стежечку“ і „Вітер“, муз. Козака, а пізніше „Волошки“ в опрацюванні З. Маркович і „Пісню про Львів“, муз. Козака. Діти балетної школи Христини Озарків відтанцювали танок „Верховина“ і „Гопак“. Дівчатка школи українознавства на Френкфордї під проводом пластунки-сеньйорки С. Савчак вивели гагілки. В перерві між 1. і 2. частинами членки Відділу гостили присутніх чаєм і соляним печивом.

На закінчення дівчатка обдарували китицями квітів пань, що дали свій вклад у цей Вечір, а саме п-ні Марію Харину, якої заходами придбано ці строї, і п-ні проф. Зою Маркович, що підбрала музику до кожного виступу, а також пп. Христину Озарків і Стефанію Савчак. Ведуча запросила також на сцену п-ні Євгенію Гаманюк, що виконала більшість вишиваних суконь.

Вечір закрила п-ні Стефанія Колодій, дякуючи виконавцям. Вечір залишив незабутнє враження.

Присутня

КЕРКГОНСОН, Н. Й.

З діяльності 89 Відділу СУА

Цієї весни наш Відділ працював завзято і влаштував кілька імпрез, що дали нам моральне вдоволення і заохоту до дальшої праці.

Дня 30. березня відбулося наше **Шевченківське свято**, що його підготували наші членки, вчительки О. Васьків і Д. Хухра. Діти з нашої школи українознавства виконали декламації, пісні й дві короткі доповіді українською й англійською мовами. Свято зробило на присутніх дуже приємне враження.

У днях 12.—30. квітня відбулась **виставка українського мистецтва**, що її влаштував наш Відділ в одній із найкращих крамниць у Пукіпсі — Воллеса. У великому вікні були вміщені експонати з кераміки, деревина (Докінчення на обгортці)

ТИМІШ-ОГОРОДНИК

(Докінчення зі ст. 23)

ледве своїм очам повірила, бо і там між квітами росли огірочки. Скоро потягнула я брата геть, на площу забав, але й там між гойдалками побачили ми трохи потоптаних огіркових рослин.

В „День Праці“ ходила я в народнім строю з делегацією до посади міста. Він приймав нас надворі перед ратушем і нам робили знімки. Раптом мені стало дуже смішно, бо там усюди на клумбах між квітами були огірки. О, я ті рослини пізнаю вже здалека! Моя товаришка Уляна штовхнула мене і шепотом спитала, чому я сміюся. Але чи я могла їй це сказати?

Настав час науки і ми першого дня в нових одягах пішли до школи. Коли вже були недалеко, я раптом собі щось пригадала.

— Тимошику, — спитала я брата — чи перед школою ростуть теж... огірочки — докінчив він і засміявся. Я вже не знала куди дивитися — на всіх клумбах і довкруги прапора...

— Не журися, Христю, — потішив мене Тиміш — ніхто і так не повірив би, що це я в цілому місті посадив огірки. Але з мене добрий огородник, правда?

КЕРКГОНСОН, Н. Й.

(Докінчення зі стор. 32)

різби, вишивок, писанок. Це доповнювали платівки і книжки англ. мовою про Україну й дві картини Едв. Козака. У місцевій пресі появилася свідчина і замітка про наше народне мистецтво. Щире Спасибі пп. Соні Барусевич, Олі Климкович, Оксані Бедрій і іншим, що причинились до виставки своїми експонатами.

У цій же крамниці наш Відділ улаштував 17. квітня продаж печива і писанок. Наші членки доложили всіх старань, щоб наш базар вийшов якнайкраще. Приготували багато печива, пп. Ганя Слободян і Оля Савчук зайнялись доставою товару з Керкгонсону, всі членки чергувались при продажі, що тривала цілий день. Праці було багато, але базар був дуже успішний.

Дня 5. травня діти під проводом п-ні Дарії Хухри вивели під церквою гагліки, а потім ми відбули наше традиційне Свячене при участі около 70 гостей. Вкінці 12. травня ми влаштували Свято Матері, що його підготу-

Чи Ваша дитина має талант?

Виставка Дитячої Творчости, що ми влаштували минулого року в нашій домівці в Нью Йорку, мала гарний успіх. Десятки дітей показали свої виробы в ділянці рисунку, малюнку, ліплення, витинання, вишивки і писання писанок. Виявилось, що є між ними таланти, які зможуть розвинути у майбутньому.

Цього року знов закликаємо батьків зголосити дітей до участі в нашій Виставці. Вона почнеться 15. вересня 1968 р. в Домівці нашого Відділу.

УПРАВА 64 ВІДДІЛУ СУА В НЬО ЙОРКУ

вала п-ні О. Васьків. Маленькі діти вивели сценку, ряд деклямацій і кілька танків, що їх підготували наші талановиті студентки Андрея Олексів і Ірина Бішко, які жертвенно працюють над дітьми.

Моральний успіх наших імпрез є для нас найкращою заплатою за наш труд. Ми дуже вдячні й зобов'язані Управі Союзівки, що дає нам приміщення для наших імпрез і часто стає нам у пригоді.

Оксана Ленець

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Вишивані Вечерниці 91 Відділу СУА ім. Олени Кислевської

Дня 18. травня 1968 р. наш молодий Відділ вперше спробував улаштувати таку імпрезу. В мотелі „Наталія“ в Лігайтоні, з'їхались наші членки і запрошені гості.

Вечір відкрила коротким словом п-ні Ольга Цегельська, голова. Вона привітала в першу чергу тих, що явились у вишиваному вбранні — жінок і чоловіків. Заповіла, що Жюрі розглянеться в тих моделях, що є приязні, а тепер просила всіх весело забавлятися.

Жюрі у складі пп. А. Гачкевич, Л. Бурачинська і Мирослав Подоляк тим часом пильно працювало, щоб кожну вишивану сукню чи краватку оглянути. Це не було легко в танковій метушні. Врешті коло півночі проведено дефіляду вишиваного вбрання: виявилось, що є показне число 17 суконь, кілька блюзок і вишиваних сорочок. Члени Управи Відділу майже всі явились у вишиваних моделях, але на нагороду не кандидували. Приємне було те, що багато молоді прийшло у вишивках.

Врешті по півночі проголошено вислід. Першу нагороду дістала п-ні Анастасія Гудз з Аллентавну за білий вовняний комплект, обвдений гуцульською вишивкою. Йй припав нашійник з українським орнаментом. Другу нагороду (керамічну вазу) одержала п-на Ірина Дигдало за бежову сукню, вишивану волічкою. Третю нагороду (вишивану серветку) дістала п-на Анна Парашак за білу сукню, прикраше-

ну червоним узором. Окрему нагороду признано молоденькій панночці Н. Цегельській (лялька в нар. строю) за полотняну суконку, вишиту буковинським узором.

Гарні сукні мали ще пп. Анна Строч, Іванна Бачинська, Анна Муха, Лідія Дигдало, Анна Гентиш, а вишивані сорочки панове І. Ганич, Ігор і Роман Гудзи, Євген Строч і Н. Цегельський.

У програму Вечора входив ще танковий попис молоді. Курс нар. танків провадить п. Михайло Лаврик, учень В. Авраменка. Молоді танцюристи танцювали з великим запалом і вмінням.

Треба сказати, що ця перша спроба нашому Відділові вдалася. Жіноцтво виявило своє вміння і любов до вишивки, а Відділ за те його винагородив.

Присутня

З ЛИСТІВ ІЗ ВІЄТНАМУ

Вояк із В'єтнаму складає подяку 63 Відділові СУА в Дітройті за подарунок і святочне побажання. Привіт для всіх Союзянок в Америці, що пам'ятають про нас, вояків.

Орест Волошук
Кванг'най, В'єтнам

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІ

Гурток Книголюбів у Філядельфії погодилась очолювати в 1968 р. п-ні Марія Харина, дочка незабутньої першої голови Гуртка бл. п. Ольги Фацієвич. У червні Гурток закінчив свій діловий рік. В останніх місяцях його членки прочитали й обговорили Галини Журби „Тодір Сокір“, Василя Барки „Жовтий князь“, Богдана Кравцева „Шістдесят поетів 60-их років“ і монографію про Мирослава Радиша.

Останні сходи цього сезону були присвячені книжці В. Чапленка „Загибель Перемітька“.

Членки Гуртка сходилися правильно щомісяця. Намічені книжки здебільшого купували, так що в цілому розійшлося біля 10 примірників кожної. Прочитані книжки і монографію М. Радиша Гурток подарував до бібліотеки Пласту.

Централа одержалав часі від 6. травня до 27. червня
1968 р. на:**ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:**

Від. 2 Честер	5.00
„ 8 Бронкс	10.00
„ 17 Маямі	25.00
„ 47 Рочестер	25.00
„ 55 Лос Анджелес	10.00
„ 56 Дітройт	10.00
„ 59 Балтімор	5.00
„ 65 Нью Брансвік	20.00
„ 68 Сиракузи	10.00
„ 71 Джерзі Сіті	10.00
„ 73 Бріджпорт	20.00
„ 83 Нью Йорк	100.00

Надія Сельська, Озон Парк 10.00
По 5.00 дол.: Неоніля Кузич, Ши-
каго, Таня Сиротюк, Річвуд, Петро-
неля Ракова, Балтимор, Минодора
Полатайко, Питтсбург, Й. Ходоров-
ський, Вунсакет, Марія Федчишин,
Гілсайд, Катерина Гупало, Монтвейн,
Орест Волощук, В'єтнам, Н. Фіглюс,
Бофало.

4.00 дол.: Меланія Кокорудз, Овего.

По 3.00 дол.: д-р Й. Володимир О-
стап, Міннеаполіс, Михайлина Горо-
диська, Шикаго.

2.50 дол.: Марія Филипович, Філя-
дельфія.

По 2.00 дол.: Стефанія Фур, Клів-
ленд, Наталія Винницька, Торонто,
Теодозія Пришляк, Гілсайд, Ольга
Ізю, Едмонтон, Юлія Головата, То-
ронто, Лідія Кий, Честер.

По 1.00 дол.: Стефанія Євчук, Бінг-
гемтон, Таня Дубицька, Нью Гейвен,
Ірина Мішкевич, Бруклін, Анастасія
Хариш, Довнерс Гров, Марія Васьків,
Бронкс, Дарія Лушпинська, Довнерс
Гров, Юлія Гробельська, Судбури,
Катруся Говда, Едмонтон, Зоя Серна,
Рочестер, Євгенія Думин, Амстердам.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 10 Філядельфія	30.00
„ 11 Трентон	120.00
„ 22 Шикаго	150.00
„ 28 Ньюарк	40.00
„ 47 Рочестер	75.00
„ 55 Лос Анджелес	50.00
„ 65 Нью Брансвік	60.00
„ 71 Джерзі Сіті	45.00
„ 76 Воррен	30.00

Марійська Дружина, Філяд.	20.00
Д-р Євг. Єржківська, Сиракузи	5.00
Ірина Слабий, Брентвуд	5.00
Марія Хромовська, Амстердам	5.00
В. і А. Нагіна, Річмонд	5.00
С. Баляс, Глендейл	5.00

ФОНД „500“:

Від. 17 Маямі	25.00
„ 47 Рочестер	20.00
„ 57 Ютика	5.00
„ 71 Джерзі Сіті	5.00
„ 83 Нью Йорк	100.00
Окружна Рада СУА, Ютика	17.00

МУЗЕЙ СУА:

Окружна Рада СУА, Нью Йорк	729.19
Від. 32 Ньюарк	10.00
„ 34 Коговз	25.00
„ 83 Нью Йорк	100.00

ФУНДАЦІЯ ДОМУ СУА:

Від. 60 Клівленд, уд. ч. 85	100.00
-----------------------------	--------

ДИМ СУА:

Від. 71 Джерзі Сіті	5.00
---------------------	------

СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД СУА:

Від. 71 Джерзі Сіті	5.00
---------------------	------

З подякою

Ірина Качанівська, секретарка
Анна Сивуляк, касієрка

КОНКУРС НА ОБРЯДОВУ СЦЕНКУ

У нашій культ.-освітній праці при-
свячуємо окрему увагу пізнанню на-
шої обрядовості. Цього можемо досяг-
нути не тільки згадками про давно
минулі обряди, але й відтворенням їх
на сцені чи в нашому житті. В тій цілі
Гол. Управа СУА проголосила Кон-
курс на Обрядову Сценку.

Не раз уже наші Відділи виводили
на сцені Андріївський Вечір, Свят-Вечір
чи гагілки. А є ще й інші обряди,
що їх можна би в такий спосіб пока-
зати. Це є — обжинки з їх гарними
звичаями й піснями, Маланчин Вечір
із вертепом, Великодні розговини,
свято св. Юрія, свято Івана Купала.
Та найбільше всіх цікавить весілля з
його стародавньою символікою.

Реченець Конкурсу минає 31. груд-
ня 1968 р. Пригадуємо це всім люби-
телям нашої старовини, що знають
вимоги сцени. Спробуйте взяти участь
у нашому Конкурсі!

**БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ
У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ**

Запотребування наших людей, що
досягають Бюро Сусп. Опіки — дуже
різномодні. В останньому часі пола-
годжено два нелегкі завдання, що ви-
магали доволі багато праці й умілости.

Родина з малими дітьми, в якій мати
ще в Німеччині захворіла на нервову
недугу, переселилась за океан. Мати
залишилась у закладі. Проїшли роки,
діти підросли, а мати підлікувалась.
Вона затужила за своїми дітьми. Але
контакту не було і Німецький Черво-
ний Хрест звернувся до нашого бюро
з проханням відшукати родину. Це
вдалося вкоротці зробити. Діти наді-
слали свої світлини й листа. Піврваний
зв'язок відновився.

Старша жінка захворіла на серце
і пішла до шпиталю. Там її підліку-
вали, але заборонили повернутись до
помешкання, що лежало на 3-му по-
версі. Сходами їй не вільно ходити!
Тоді Бюро Сусп. Опіки підшукало
мешкання на 1-му поверсі в тій самій
околиці й допомогло в переїзді.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.**Збірка на хворих залишенців**

На Просфорі 66 Відділу СУА зібра-
но — по 00 дол.: М. М. Панкевичі; по
5 дол.: Стах, І. Гриневич, А. Гіна, С.
О. Яхницькі, В. М. Кульчицькі, Є. Л.
Козюпи, А. Кравчук, Я. Кравчук, О.
Мацків, І. І. Телюки, М. Самсонюк;
по 3 дол.: С. Березицька, о. О. Скуль-
ський, І. М. Даниловичі, В. Гусак, А.
О. Марків, П. Косович, С. Попель, М.
Черни, Н. Якимішин, М. Рудницька,
О. Томоруг; по 2 дол.: Н. Бучинська,
А. Гузан, С. Салевич-Де Франко, М.
Мачків, І. Лаврович, Н. Лужевські, А.
Кузьо, Н. Ферс, Н. Сампора, Н. Тим-
ченко, Н. Чухрій; по 1 дол.: Н. Сова,
Н. Кічура. Разом 122 доларів. Щире
Спасибі!

Замовляйте збірник
ЗОЛОТА БДЖІЛКА
Упорядкувала Марія Юркевич
Ціна 75 ц.
Замовляти в Централі СУА